

Bütün Ülkelerin İşçileri ve Ezilen Halkları, Birleşin!

Sosyalist Halk Savaşı

MAOİST KOMÜNİST PARTİ MERKEZİ KİTLE YAYIN ORGANI

SAYI 1

ARALIK
2022

“Silahlı devrim mücadelesi, gerilla ve milisler diğer tüm mücadelelerin, mücadele biçimlerinin sürükleyici motoru, moral kaynağı ve geliştiren devrimci dinamiğidir.”

Proletaryanın evrensel bir askeri teorisi vardır. Kırlardan şehirlerin kuşatılması veya şehirlerden kırların kuşatılması savaşların biçimleriyle ilgili bir durumdur. Çelişkilerin yoğunluğu, devrim ile karşı devrim arasındaki güç dengeleri, kitle tabanı- desteği gibi konular savaşın biçimini tayin etmede önemli olurlar. Ama hepsi her bir somutta alacağı biçimden bağımsız olarak proletaryanın askeri teorisinin bileşenidirler.

Maoist Komünist Parti-Askeri Komisyon Sekreteryası ile Röportaj-Syf. 3

Emperyalist Saldırganlık Ve Kadının Savaş İmgesine Dönüştürülmesi Sorunu

Sahte, demagojik söylemlerle malzeme haline getirilen “kadın hak ve özgürlüğü” gerçekte emperyalist-kapitalistlerin önemseydiği bir konu değildir. Kaldı ki bu ülkelerdeki kadınların yaşadıkları yaşamsal gasplar, bedenlerine dair söz söyleme haklarının ellerinden alınması gibi en bildik konularda bile kadın iradesinin tanınmaması gibi mevcut bir durum söz konusuysa; kime ne gibi özgürlükler götürdüğü pratikleriyle de ispatlanmış, ölüm ve yıkımın yanı sıra, daha fazla ekonomik, psikolojik ve bedensel saldırılar demek olan emperyalist saldırganlığı şirinleştirmek akıl işinin ötesinde bir durum.

Syf. 18

Rüzgar bizden yana esiyor; yeni yılda daha fazla cüret, daha fazla cesaret

Syf. 22

Fırtınalı Gecede Üç Kızıl Karanfi

Sabah görev dağılımı yapıldığında ben ve bir grup yoldaşı yanına çağırıp farklı bir noktaya gideceğimizi ve işlerimiz olduğunu belirtti. Birer köz çayı içtikten sonra harekete geçtik. Yolda tekrar yağmur başlamıştı, ıslanmak sorun değildi ancak Dersim'in soğuk havası etkisini her geçen gün hissettiriyordu. Şahin yoldaş gideceğimiz yeri bildiği için öncülük misyonunu kendisi üzerine almıştı, arkaya dönüp “nasılsınız, yükünüz ağır mı, yoruldu musunuz?” gibi sorularla bizleri kontrol ediyordu.

Syf.31

MERHABA

Uzun bir aranın ardından 2022 yılı Haziran ayında yayınladığımız Özel sayı ile tekrar yayına başladık. Özel sayıda HKO 2.Askeri Konferans sonuç belgelerinin bir kısmını yayınlamıştık. Ve yalnızca HKO 2. Askeri Konferans sonuçlarına yer verdiğimizden kaynaklı da bu sayıyı Özel sayı olarak adlandırıp yayınlamıştık. Şimdi ise, Sosyalist Halk Savaşı Gazetesi'nin birinci sayısını sizlerle paylaşıyoruz.

Öncellerimiz olan İşçi Köylü Kurtuluşu ve Halk Savaşı gazetelerinin devrim mücadelesinde oynadıkları tarihi rolü ve misyonu yüklenen ve onların kopmaz bir parçası ve devamı olan Sosyalist Halk Savaşı gazetesi olarak bu sayıyla birlikte -bugün açısından- düzensiz aralıklarla yayınımızı sürdüreceğiz. İhtiyaca bağlı olarak gelişmelere ve süreçlere ilişkin değerlendirmelerimizi, yorumlarımızı yayınlayacağız ve Partimizin savununu ve perspektiflerini sizlere ulaştıracacağız.

Gazetemiz, öncelleri gibi direk Parti denetiminde ve illegal yayınlanıyor, burjuva egemen sistemin sınırlarını, yasaklarını ve sansürünü aşan özelliğiyle Partinin ideolojik-siyasi hattını ve programatik fikir ve yönelimini direk yansıtıyor-yansıtacaktır. Bundan kaynaklı bu yayına Sosyalist Devrim programına bağlanmış Sosyalist Halk Savaşı stratejisi yön verecektir ve bu yayının dolandırmadan kullanacağı dil ise kuşkusuz Parti dili olacaktır.

Tekrar belirtmekte fayda var ki, Sosyalist Halk Savaşı gazetesi, Partimiz tarafından yayınlanan Merkezi Kitle Yayın Organı'dır. Bu yayında çıkan tüm yazılar Partimizi bağlayıcıdır. Dolayısıyla bu yayında sunulan tüm yazılar, örgütlü Parti kitlemiz için bağlayıcı özelliktedir. Bu, aynı zamanda, Sosyalist Halk Savaşı gazetesinde yayınlanan tüm yazıların örgütlü Parti kitlemiz için tüm çalışmalarında ve örgütlü yaşamında göz önüne alacağı Parti perspektifi anlamına da gelmektedir. Sosyalist Halk Savaşı gazetesi bu önemle ele alınmalı, okunmalı, okutulmalı ve sahiplenilmelidir.

Bu ilk sayımızda ilk sırada, Partimizin Askeri Komisyon Sekreteryasıyla yapılan bir röportaj yer alacak. Sosyalist halk Savaşına, HKO 2. Askeri Konferansına, silahlı devrim mücadelesine ilişkin ve daha başka sorulara verilen yanıtlar bu yazıda yer almaktadır.

Kadının savaş imgesine dönüştürülmesini ele alan "Emperyalist saldırganlık ve kadının savaş imgesine dönüştürülmesi sorunu" başlıklı bir yazı da bu sayımızda yer almaktadır.

Bu sayıda ayrıca; yeni mücadele yılına giriş anlamında "Rüzgar bizden yana esiyor" başlığıyla bir yazıya yer açtık. "Devrimci militan kişiliği kuşan, Maoist Parti'yle bütünleş" başlıklı yazı, "Fırtınalı gecede üç kızıl karanfil" başlıklı gerilla anlatısı ve 2005 temmuz ayında Dersim'de ölümsüzlüğe uğurladığımız Dilşad (Özlem Eker) yoldaşın daha önce de yayınlanmış olan ailesine yazdığı mektubuna bu sayıda yer verdik. Dilşad yoldaşı sevgi ve saygıyla anıyoruz.

Türkiye-Kuzey Kürdistan'daki son güncel siyasal gelişmeleri, bölgemiz ve Uluslar arası alandaki gelişmeleri değerlendirmeye tabi tutan ve sonuçlar çıkararak gündem yazısı yer alacaktır.

Yeni sayısında buluşmak dileğiyle...

Sosyalist Halk Savaşı Gazetesi

Maoist Komünist Parti-Askeri Komisyon Sekreteryası ile Röportaj**“Silahlı devrim mücadelesi, gerilla ve milisler diğer tüm mücadelelerin, mücadele biçimlerinin sürükleyici motoru, moral kaynağı ve geliştiren devrimci dinamiğidir.”**

HKO 2. Askeri Konferansı sonrası süreçte Askeri Komisyon Sekreteryası ile gerçekleştirmiş olduğumuz röportajdır. Yayınladığımız röportaj devrimci kamuoyunun merak ettiği kimi sorulara cevaplar içermektedir. Başka sorular da sorulmasına rağmen, röportajı gerçekleştirdiğimiz yoldaş bu soruları cevapsız bıraktı. Nedenini ise, partinin, yoldaşların ve çalışmaların güvenliği olarak açıkladı. Yapmış olduğumuz röportaj olduğu gibi aşağıya aktarılmıştır.

- Röportajımıza giriş olarak ilk sorumuz şu; 3.Kongreden bugüne kadar ki devrimci mücadele sürecini bütünlüklü ele aldığımızda, 3.Kongre ile ilan ettiğiniz Sosyalist Halk Savaşı Stratejisine ilişkin neler söyleyebilirsiniz?

Evet, ilk önce Parti yayını olan bu gazetemizin yeniden yayın hayatına başlamasının önemli bir gelişme olduğunu belirtmeliyim. Uzun zamandır Partimizin illegal kitle yayın organı yayınlanmıyordu. Nedenleri-niçinleri konusunda çok gerekçe sıralanabilir, yine de gerekçeleri her ne olursa olsun Partimizin halk kitleleriyle doğrudan bağını kuran, fikirlerini ve savunularını halka doğrudan taşıyan bu yayın organımızın yayınlanamaması bizlerin eksikliğidir. Başta bu eksikliğimizi dile getirerek, atılan bu adımı önemli buluyoruz, selamlıyoruz. Diğer yandan bir bilgiyi de sizlerle paylaşayım... Yapmış olduğumuz ve başarıyla geçen 2. Askeri konferansımız illegal Parti gazetesinin yani Sosyalist Halk Savaşı gazetesinin eksikliğine işaret etmişti ve Askeri Konferansımız, illegal Parti gazetesinin tekrar yayınlanması noktasında Partiye önerisini sunduğunu da aktarmış olayım.

Bu kadar önemli ve merkezi bir gazete uzun bir aradan sonra tekrar yayınlanıyor ve bu

sayıda bizlerle yapacağınız röportaja da yer vereceksiniz. Haziran ayında yayınladığınız Özel Sayı'yı da HKO 2.Askeri Konferansımızın sonuçlarına ayırmıştınız. Bu çok önemli bir başlangıç ve adımdı. Sizleri ve çalışmalarınızı selamlıyoruz.

Sorduğunuz soruya dönecek olursak, başta belirtelim ki yaşadığımız süreç ne 1971 darbe süreci ve sonrası süreç, nede 1980 askeri darbe süreci ve sonrası süreçle kıyaslanabilir. Geniş halk kitlelerinin sosyal-siyasal-ekonomik- kültürel hayatta yaşadıkları baskı ve şiddet bundan çok daha ötedir, daha ağır, daha sistemli ve daha kapsamlı bir saldırı söz konusudur. Polisinden yargısına, ordusundan eğitim kurumlarına, diyanetinden hapishanelere, valilerinden kaymakamlarına kadar devletin tüm kurumları, bu saldırıların aktif bileşenleridir. Burjuva medyayı da buna ekleyelim. Geçmişte, devlet yapılanmasında ve bürokrasisinde görülen çatlaklar, egemen güçler arası denge ve kurumlar arası sürtünmeler darbe ve sonrası süreçlerin seyrini ve süresini etkiliyordu, halk kitlelerinin örgütlenmesine ve mücadeleyi geliştirmesine zemin sunan nefes alma-ara dönemlerini gündeme getiriyordu. Devlet terörünün ve baskısının, işkence ve katliamların daha da arttığı askeri

darbeler dönemi süreçleri ve darbeler arası ara dönemleri buna örnek alabiliriz. Fakat devletin daha da merkezileştirilmesiyle kurumlar arası bu sürtünme ve çatlaklar büyük oranda giderilmiş, egemen sınıflar arası denge iktidardaki faşist klik lehine ağırlık kazanmıştır. 2017 Nisanında kabul edilerek 2018 Temmuzunda uygulamaya sokulan Cumhurbaşkanlığı Hükümet Sistemi'yle de "Tek adam" da cisimleşen erk egemen burjuva diktatörlük açık faşist karakteriyle halk kitlelerinin başında karabasan olmaya devam etmektedir. Bu yüzden halk kitlelerini kuşatan bu süreç hem maruz kalınan baskı ve şiddetin açık faşizmle ifadesini bulan niteliğiyle, hem de uzun yıllara yayılarak devam ediyor olması itibarıyla de önceki askeri darbe süreçlerinin karşımıza çıkardığı politik baskı atmosferiyle ve uygulamalarıyla kıyaslanamayacak boyutta ağırdır ve bu süreç devam etmektedir. Genel olarak '80 askeri faşist cuntası ve bir kaç yıllık döneme yayılan sonrası cuntalı yönetim sürecinin baskı, şiddet ve uygulamalarını hatırlarız (ya da okumuşuz). Faşizmin hakim devlet biçimi olduğu, faşist diktatörlüklerle yönetilen coğrafyamızda hem normal süreçlerle askeri darbe süreçleri arasında hem de askeri darbeler arasında kıyaslama yapmak elbetteki doğru olmaz, fakat bizi kuşatan ve keyfilikte sınır tanımayan açık faşizmi tarif etmek için böylesi basit bir kıyaslama gerekliydi. Yaşanan süreç o sürecin de ötesindedir. Çürütücü, yozlaştırıcı, bireycileştirici, insana ve insanlığa ait ne varsa hepsini zamana yayarak lime lime eden, parçalayan bir süreç. Özcesi keyfilikte sınır tanımayan açık faşist diktatörlük dönemi yaşanıyor. Bunu başta söylemek istedim. Çünkü ifade edeceklerim bu gerçek atlanarak anlaşılabilir.

Partimiz 2013 yılında gerçekleştirmiş olduğu 3. kongresiyle birlikte uzun zamandır önüne görev olarak koyduğu bir çalışmayı sonuçlandırdı. Bu çalışma, savaşı sürdürdüğümüz Türkiye-Kuzey Kürdistan coğrafyasının sosyo-ekonomik yapısını tahlil etmekte. Partimiz bu coğrafyada yaşanan gelişmeleri bilimsel yöntemle ele alıp, Uluslar arası gelişmeler ile ilişkilerini tanımladı ve somut koşulların tahlilini yaparak Türkiye-Kuzey Kürdistan'da hakim olan üretim ilişkilerinin kapitalist nitelikte olduğunu onayladı ve buna bağlı olarak asgari programını Sosyalist Devrim olarak güncelledi. Değişen devrim hedefi, değişen strateji.... doğal

olarak kendine uygun örgütlenmeler talep eder, yeni devrimci görevler açığa çıkarır. Öyle de oldu.

Varılması gereken her hedef, ona varmak için öncelikle bir yol-yöntem sorununu açığa çıkarır. Sosyalist Halk Savaşı Stratejisi'de, sosyalist devrim programını gerçekleştirmenin devrimci savaş yoludur. Sosyalist Halk Savaşı Stratejisi, eski biçimiyle savunulan Halk Savaşı'ndan biçimsel olarak ayrılır. Bunu söylerken ikisinin ayrı bir nitelik olduğunu da vurgulamak gereklidir. Proletaryanın evrensel değerinde devrim/komünizm teorisi ve ilkeleri gibi, evrensel askeri teorisi ve ilkeleri de vardır. Söylemek istediğim bu genel askeri teoriye bağlı olarak devrimci savaşların her bir coğrafyada aldığı biçime atıftır. Hedefinde demokratik devrim ya da sosyalist devrim olması gibi. Devrim programındaki farklılıklar, somut siyasal-sınıfsal farklılıklardan dolayı açığa çıkan çelişkileri çözecek yöntem sorununu doğurur ama savaşın özünü değiştirmez, proletaryanın bir askeri teorisi olduğunu da yadsımaz.

Proletaryanın evrensel bir askeri teorisi vardır. Kırlardan şehirlerin kuşatılması veya şehirlerden kırların kuşatılması savaşların biçimleriyle ilgili bir durumdur. Çelişkilerin yoğunluğu, devrim ile karşı devrim arasındaki güç dengeleri, kitle tabanı- desteği gibi konular savaşın biçimini tayin etmede önemli olurlar. Ama hepsi her bir somutta alacağı biçimden bağımsız olarak proletaryanın askeri teorisinin bileşenidirler. Bu teori; partizan savaşlarından barikat savaşlarına, toplu ayaklanmadan kırların şehirleri kuşatmasını öngören savaşılar kadar, hareketli savaşılardan mevzi savaşılar kadar, büyük orduların karşılıklı savaşlarından gerilla savaşılarına kadar halkların egemenlere karşı başvurduğu denediği tüm savaş biçimlerini, taktik ve tarzlarını, yengi ve yenilgilerini inceler, özümser ve Komünist Parti önderliğinde yürütülen Komünizmi hedefleyen tüm haklı savaşıları Halk Savaşı olarak adlandırır.

Sosyalist Halk Savaşı'na gelecek olursak.... Sosyalist Devrimin görevlerini üstlenen Sosyalist Halk Savaşı Stratejisi, biçimsel anlamda eski

toplular ayaklanma stratejisinden de ayrılır. Bilindiği gibi genel olarak devrimci savaşlar, 20. yy da gerçekleştirilen devrim stratejilerinden yola çıkarak iki biçimde ele alınıyordu. Yarı-feodal ülkelerde Demokratik devrim hedefli yürütülen savaş kırlardan şehirlere, kızıl siyasi iktidarlar kurarak iktidarın parça parça alındığı Halk Savaşı yoluyla gerçekleştirilecek, kapitalizmin hakim olduğu ülkelerde sosyalist devrim hedefli yürütülen savaş ise uzun bir barışçıl mücadeleyle ve güç biriktirerek, ardından silahlı toplu ayaklanma yoluyla iktidarın alınması biçimindeydi. Fakat yaşam dinamikler ve bu yaşamı devrimci dönüşümle değiştirmek isteyenler de bu dinamiğin açığa çıkardığı yeni olguları görmek ve doğru kavramak zorundadır. Tek başına kavramak ta yeterli değildir, bu kavrayışa uygun konumlanmakta gerekmektedir.

Demin bahsettim, savaşın biçimlerini belirleyen şey, çelişkiler, çelişkilerin yoğunluğunun nereler olduğu ve güç dengeleridir. Demokratik devrimin gündemde olduğu ülkelerde feodalizmle birlikte toprak-köylü sorunu var demektir, bu durum çelişkilerin yoğunluk merkezleri olan köylük alanları koşullar. Tabiki aynı zamanda güçler dengesi de önemlidir. Emperyalizme bağımlılığın ve eşitsiz gelişmenin yol açtığı güç ilişkilerinde köylük alanların şehirlere göre karşı devrimin zayıf karnı olduğu genel olarak söylenebilir. Devrimci savaş biçimi olarak buralarda kırlardan şehirlere doğru bir yol izlemek mantıklıdır. Çünkü hem çelişkilerin yoğunluğu köylük alanlardadır ve bu çelişkileri çözecek dinamik güç proletarya önderliğindeki köylülükte yoğunluklu olarak oradadır, aynı zamanda bu mücadeleyi yürütecek avantajlara da sahiptir bu alanlar.

Savaş bilimi açısından şunu belirtmekte fayda var, emperyalizme bağlı ezilen ülkelerde genel olarak köylük-kırlık alanlar şehirlere göre güvenlik, ulaşım, iletişim gibi hususlarda daha

geridedir ve bu konularda zayıf yanlar barındırır. Diğer yandan şehirlere nazaran denetim dışı ve yerleşimden uzak alanlar (dağlık, ovalık, ormanlık vb) daha çok ve büyüktür. Bu durum köylük-kırlık alanları silahlı devrim mücadelesi bakımından her zaman avantajlı alanlar olarak öne çıkarır ve bu alanları stratejik değerde görür.

3.Kongremiz çok net ifade etmiştir. Sosyalist Halk Savaşı stratejisi, ne kırlardan şehirlere yol izleyen Halk Savaşı'nın ne de Toplu Ayaklanma'nın mekanik bir tekrarıdır. O, sosyalist devrim programımızın somut ihtiyaç ve görevlerinin bir sonucudur.

Bunu biraz açalım...

Devrimci zor ilkesinin, somut şartlara göre uygulanmasıdır Sosyalist Halk Savaşı. Silahlı halk ayaklanması yoluyla devrimi gerçekleştirmek, bugünden halkın silahlı kuvvetlerini oluşturmayı gerektirir. Türkiye-Kuzey Kürdistan'da üretim ilişkilerinin bir sonucu olan toplumsal çelişkiler, şehirleri belirleyici duruma getirmiş, gerek devrim gerekse karşı devrim güçleri esasta şehirlerde yoğunlaşmıştır. Bu durum savaşın biçimi ve savaşın örgütlenmesini yeniden ele almayı zorunlu kılmıştır.

Türkiye-Kuzey Kürdistan hakim sınıflarının mevcut durumu ve emperyalist sistemle olan ilişkisi de göz önünde bulundurulduğunda,

kapitalist ülkeler için önceden savunulduğu gibi uzun süre legal mücadele ile kitlelerin hazırlanması ve son kertede halkın silahlanarak iktidarı alabilmesinin koşullarının, imkansız olduğunu söyleyebiliriz. Başta, özellikle şu belirlemeyi öncelikli olarak belirtmek gereklidir. Faşizmin bir devlet biçimi ve faşist diktatörlüğün yönetim şekli olduğu coğrafyamız koşulları, sosyalist devrimi gerçekleştirmek için başından itibaren silahlı mücadeleyi esas almayı, buna göre şekillenmeyi ve buna göre örgütlenmeyi koşullamaktadır. Bu gerçek atlanarak yapılacak devrim planlarının iyi niyetten öte bir anlam ifade etmeyeceğini başta belirtelim. Diğer yandan, öncekileri gibi, hem 1917 Büyük Ekim devrimi sürecinde olduğu gibi, hem de Çin'deki Demokratik Halk Devrimi sürecinde olduğu gibi düşmanın örgütlü savaş güçlerinin tabur tabur, alay alay devrim saflarına katılacağı ve önemli oranda ayaklanmanın hazır ve eğitilmiş silahlı güçlerini oluşturacağı da beklenmemelidir.

Dünya, dünün dünyası değildir, askeri yapılanması da idari yapılanması da parçalı, birbirinden kopuk ve kendiliğindenci değildir. Bugün emperyalist sisteme bağlanmış/bağlı olan tüm egemen ulus devletler yönetsel yapılarını, bürokratik kurumsallaşmalarını ve askeri-istihbari örgütlenmelerini daha da merkezi hale getirmişlerdir, getiriyorlar. Özellikle askeri örgütlenmelerini teknik donatarak sayısal olarak azaltmayı hedeflemektedirler. Ki, NATO üyesi ülkelerde bu görülmektedir. Askeri güçler düne göre daha çok merkezileşmekte ve merkezi devlete sıkı bağlanmaktadır. Devrimin belli aşamalarında, bu askeri güçlerin parçalar halinde koparak-isyan ederek devrim saflarına katılacağı beklenmemelidir ve hazır-eğitilmiş askeri güçler olarak ta bunlar üzerinden hesaplar yapılarak silahlı devrim güçlerinin hazırlanması sona-sonraya bırakılmamalıdır. Devrim anı geldiğinde eğitimsiz halk kitlelerine gelin-silahlanın çağrısı yapmak anlaşılırdır, fakat, bugün daha da eğitilmiş ve teknik donanımlı düşman askeri karşısında savaş deneyimi olmayan, silahları tanımayan ve silah kullanmasını bilmeyen eğitimsiz kitlelerle savaşta başarılı sonuçlar elde etmek olanaklı değildir, başından itibaren savaşın içinde savaşarak eğitilen ve yetkinleşen halkın silahlı gücünün, Halk Ordusu'nun öncülüğüne ihtiyaç vardır. Ki bu da başından itibaren Halk Ordusu perspektifine sahip

olmayı, bu doğrultuda somut örgütlenmeler geliştirmeyi gerekli kılar.

Hemen burada kısa bir not düşmek yerinde olur. Her devrimin temel konusu siyasi iktidarın ele geçirilmesi sorunudur. Bunun nasıl olacağı sorusunu o kısacık Komün deneyimi cevaplamıştır. Siyasi iktidarın egemen sınıflarca kendi rızalarıyla verilmeyeceği gerçeği, siyasi iktidarı almak için zor'u yani savaşı zorunlu kılar. Dünyanın hiç bir yerinde ve tarihin hiç bir kesitinde ezen sınıflar kendi elleriyle ezilenlere iktidarlarını bırakmamışlardır. Aksine siyasal iktidarlarına yönelen en küçük bir hareketi şiddetle ezmişler, katliamlar yapmışlar, savaflara başvurmuşlardır. Ezen ile ezilen arasında siyasi iktidar mücadelesi ister başından itibaren isterse belli bir aşamadan sonra olsun zor yoluna, savafla başvurmuştur. Başvurmak zorunda kalmıştır. Ezen ile ezilen arasındaki sınıfsal çelişkilerden beslenen bir çok sorunun çözümünde başvuru reform uğruna mücadelelerde zora ve şiddete başvurulmasa da, kazanılan reformların korunması ve kazanımları genişletmek halkın örgütlenmiş gücünü veya örgütlenmiş bir halkı gerekli kılar. Kazanılan onca demokratik-akademik ve ekonomik hakların bir bir budanması, gasp edilmesinin bu kadar rahatça olmasının bir nedeni halkların örgütsüz ve dağınık olmasıdır. Eğer, tek tek reformlar yerine köklü bir çözüm olarak siyasi iktidar hedefleniyorsa, hayale kapılmamak gerekir burada reformların gücü yetersiz kalır, burada halkın örgütlenmiş gücü silahlanmak ve devrimci zor devreye girmek zorundadır.

Egemen sınıfların örgütlenmiş zor gücü olan devlet karşısında halkların örgütlenmiş zor gücü yani Halk Ordusu olmazsa egemen sınıflar karşısında zafer kazanması olası değildir. Siyasal iktidarı ele geçirmek güç gerektirir.

Kaldığımız yerden devam edecek olursak. Kapitalist gelişmeye paralel çelişkilerin yoğunluk merkezleri şehirlere kaymış ve şehirler devrimi örgütlenme ve yürütmede mücadelenin stratejik alanları durumuna gelmiş durumdadır. Şehirlerin devrim mücadelesi için stratejik önemine rağmen

Türkiye-Kuzey Kürdistan koşulları aynı zamanda kırlarda yürütülecek ve düşmanı buralardan da yıpratacak- darbeleyecek gerilla savaşına da uygundur. Karşı devrimin teknik üstünlüğüne ve bunu silahlı savaşımında etkin kullanmasına rağmen yaşanan tarihsel tecrübeler ve güncel gelişmeler köylük-kırlık alanların stratejik önemini koruduğunu göstermektedir. Kısacası SHSS (Sosyalist Halk Savaşı Stratejisi) genel silahlı halk ayaklanmasını esas alan ve bu yönelime bağlı olarak, kent ve kırlarda halkın silahlı güçlerini oluşturma ve halk ordusunu örgütlenme göreviyle yürütülen devrimci savaştır. Şehirlerde Partizan Halk Güçleri (PHG), kırlarda Halk Kurtuluş Ordusu (HKO) Sosyalist Halk Savaşı Stratejisinin birleşik savaş örgütleridir. Halk ordusunun iki ana bileşenleridir. Silahlı halk ayaklanmasına kadar PHG ve HKO'nun savaşı sürdürüş biçimi, coğrafyamız somut koşulları ve karşı devrim güçlerinin somut konumlanışına göre değişiklikler gösterebileceğini de eklemek gerekiyor. PHG ve HKO örgütlenmelerimiz stratejik yönelimimiz doğrultusunda temel ve dönem taktikleri geliştirmekte ve uygulamakta olan savaş örgütlerimizdir.

3.Kongrede yapmış olduğumuz belirlemeler doğrultusunda formüle ettiğimiz Sosyalist Halk Savaşı, uygulanabilirliği olan doğru bir tezdir. Bugün düşmanın elde ettiği teknikle birlikte geliştirdiği savaş kapasitesiyle, yaygınlaştırdığı yerel işbirlikçi ağıyla, ulaşım ve iletişimde arttırdığı denetimle, kurduğu yeni kalekol ve karakollarla saldırılarını kırlık alanlarda yoğunlaştırmış ve ilk zamanlarda gerillaya ağır darbelerde vurmuştur. Fakat gerilla, saldırıların yoğunlaştığı ilk dönemlerdeki aldığı peşi sıra kayıpların nedenlerini, savaşın geldiği aşamayı ve yürütülüş biçimini yeniden tanımlayarak yoğun düşman saldırısının yarattığı olumsuz havayı ve psikolojik etki dalgasını durdurmuş, taktik ve tarzını yenileyerek kendini sürece cevap olacak şekilde konumlandırmış, bu saldırıları boşa çıkaracak yol ve yöntemleri geliştirmiş ve şimdi de düşmanı darbeleyerek psikolojik üstünlüğü de tersine çeviren bir yönelime girmiştir. Kırlık alanlar, düşmanın tüm yönelimine ve kuşatmasına rağmen silahlı devrimci güçlere- gerillaya ev sahipliği yapmaya devam etmektedir ve gerillanın üstlendiği stratejik alanlar

olarak öneminden bir şey kaybetmediği tekrar görülmüştür.

Şehirler de aynıdır. Sınıfsal-toplumsal çelişkilerin yoğunlaştığı ve kitlesel bir hal aldığı şehirler, eylemlere, sokak gösterilerine, protestolara, direniş ve hak arama gösterilerine ev sahipliği yapan şehirler, devletin yeni güvenlik konsepti, yeni örgütlenmeleri, uygulamaları ve elde ettiği yeni teknik ile kuşatılarak kontrol altında tutulmak istendi, periyodik hal alan yaygın polis kontrolleri, operasyonlar ve ev baskınları görsel medyada yoğun propaganda edildi, polisin ve sivil faşist çetelerin palalı, sopalı, silahlı saldırıları ve işkenceleri, medya üzerinden topluma göz dağı olarak sunuldu, topluma uslu uslu oturun mesajı verildi. Şort, kot veya mini etek giyen, gece sokakta yürüyen, ayak ayak üstüne atan, kakhaha atan, muhafazakar toplumsal yaşamın en hassas noktası, genetik kodu olan “kadının geleneksel rol”ünü eleştirerek seküler yaşam tarzını savunan ve gericilik karşısında potansiyel direniş odağı olan kadınlar şiddete, tacize, katliama uğradı, bunları kollayan erkek egemen sistem ve devlet ve yargısı kadınlara ve kadın kurtuluş mücadelelerine de aynı mesajı veren kararlar aldı. Gençler, ezilen inançtan kesimler, çevresine ve doğasına sahip çıkanlar, kürtler, ezilen diğer milliyetler, KHK şantajıyla hizaya getirilmek istenen akademisyenler yasaklamalarla, hapisane şantajıyla ve şiddetle hizaya getirilmek, susturulmak ve bir daha sesleri çıkmayacak duruma getirilmek istendi. Devrimci kitle muhalefetinin, devrimci güçlerin adım atamaz, örgütlenemez, kitlelere ulaşamaz duruma getirilmesi hedeflendi, teknik takip ve dinleme-gözetleme yoğunlaştırıldı, yalancı tanık-ifadeler yaygınlaştırıldı, keyfi uygulamalar daha da geliştirildi ve onbinlerce devrimci-demokrat hapisanelere doldurularak topluma verilen mesajlara yenileri eklendi.

Hem kırlarda hem de şehirlerde bir tufan esti. Açık faşizmle tarif bulan bu tufan geçici olarak toplumsal muhalefeti bastırdı, devrimci dinamiklere kırlarda olduğu gibi şehirlerde de darbeler vurdu. Fakat var olan sınıfsal, siyasal, sosyal, ulusal, inançsal, ekonomik vb çelişkiler

varlığını korudu. Onlar yok olmadı, çözülmeydi... daha da derinleşti. Şimdi ise, gelinen aşamada, artık dağılan örgütlülükler onarılıyor, daralan-içine kapanan örgütler genişletiliyor. Basitten karmaşığa bir yol izlendiği görülüyor. Tekrar mantar gibi üreyen ve yaygınlaşan direnişlerden, sokak eylemlerinden, kitle muhalefetinden bunu görebiliriz. Bunun yanında devletin onca güvenlik tedbirine, uygulamalarına ve örgütlenmelerine rağmen şehirlerdeki milis askeri eylemleri hiç bir zaman durmadı ve kesintisiz sürdürüldü. HBDH'nin milis güçleri düşmanın saldırılarını boşa çıkaran taktikler, tarzlar geliştirdi ve şehir gerillasının yenilmezliğini gösterdi. Bunlar gösteriyor ki, şehirler devrimin çözmesi gereken çelişkilerinin yoğunluk merkezi ve devrimin kitle tabanının kitlesel olarak toplandığı alanlar olarak stratejik önemini korumaya devam ediyor. Silahlı mücadeleyi örgütlemek ve yürütmek için stratejik öneminden, kitle tabanından bir şey kaybetmiş değildir.

Tekrar etmekte fayda var, burada önemli ve öncelikli olan ana doğrultunun temel taktiklerini doğru tespit etmektir, bu başta gelendir. Sonra ise, bu temel taktiklerle uyumlu isabetli dönemsel taktikler geliştirmek için süreçleri doğru okumak, doğru tanımlayabilmek gereklidir. Bu konuda Mao'nun proletaryanın savaş teorisine, strateji-taktik sorunlarına ilişkin katkıları, özetlediği deneyimler önemlidir, öğreticidir.

- Sosyalist Halk Savaşı Stratejisi yeni bir strateji. Bu stratejiye uygun gündeme gelen yeni örgütler ve mücadele biçimleri ilk başlarda bağrında

yetersizlikler ve eksiklikler barındırırlar. Bu yetersizlikler ve eksiklikler aşılabildi mi?

Sosyalist Halk Savaşı Stratejisi her ne kadar hem bizim geçmiş tecrübeler ve deneyimlerimizden, hem de uluslar arası komünist-devrimci mücadelelerin deneyim ve tecrübelerinden çıkarılan sonuçların katkısıyla geliştirilmiş olsa da eskinin bir tekrarı olmadığı için Partimiz açısından yeni bir durumdu. Silahlı devrimci savaş, Parti kuruluşumuzdan bugüne kesintisiz sürdürdük, sürdürüyoruz. Bu aynı zamanda 50 yıllık bir zaman dilimi ve doğal olarak bu zaman diliminde bir çok tecrübe, birikim elde ettik, sonuçlar da çıkardık ve öğrendik. Buna ek olarak komünist devrimci hareketin birikimleri, deneyim tecrübe ve çıkardıkları sonuçlar da var. Bunlar muazzam değerdedir. Fakat 3.kongre tekrara düşmeyi reddetti, reçeteciliği eleştirdi. Marksizm canlıdır ve eylem klavuzumuzdur dedi. Deneyim ve tecrübeleri özetleyerek komünizmin temel ilkelerine bağlı kalarak yeni bir stratejiyi, yeni örgütlenmeleri gündemimize aldık ve bu örgütleri yaşamsallaştırma çabasına girdik. Dolayısıyla yeni olan bu durumun pratik tecrübesi de yeni ve sınırlı oluyor. İçinden geçilen süreç, koşullar, olanak ve imkanlar da düşünüldüğünde bu daha iyi anlaşılabilir sanırım. Bu nedenle yetersizliklerin ve yetmezliklerin tam olarak bir tespitini yapmakta zorlaşıyor. Elbette bu süreç içerisinde gerçekleştirdiğimiz pratiklerimiz var, yeni yeni deneyimleri ve edinilen tecrübeleri, sonuçları var.

Doğru bir çıkarım için sürece bütünsel yaklaşmak önemli, yani subjektif ve objektif olan bütün etmenler bilimsel yöntemle ele alınmalı. Olumsuzlukların ve yetmezliklerimizin nedenlerini dışımızdaki etmenlerle birlikte öncelikle kendimizde aramalıyız. Bunu neden söylüyorum. Çünkü Partimizin belirlediği yeni stratejiyi uygulamaya ilk başladığı politik-askeri süreç ile bir kaç yıl sonrasında başlayan başka bir politik-askeri süreç aynı değil, bu sürecin özgünlükleri, gelişmeleri doğru ele alınmalıdır. Aynı zamanda dünyada, bölgede ve coğrafyamızda yeni durumların açığa çıktığı ve önemli gelişmelerin yaşandığı bir süreçti. Bu yeni gelişmeler, sınıf savaşımının doğrudan içerisinde olan Partimizi de etkilemedi diyemeyiz. Özellikle, “**barış ve çözüm**” süreci olarak anılan çatışmasızlık sürecinin sonlanmasıyla başlayan faşist Türk devletinin kapsamlı saldırılarının hedefinde Partimiz de vardı ve bu saldırılardan doğrudan etkilendi. Çatışmasızlık sürecinin yarattığı kısmi rahavetin genel olarak tüm yurtsever devrimci savaş güçlerinin çalışma tarzını açık ettiği, bazı deşifrasyonlara zemin sunduğu, sürecin bitirilmesiyle birden başlayan kapsamlı ve sistemli düşman saldırılarıyla peşi sıra kayıplar yaşaması... devrimci hareketin sürece cevap olmakta, saldırıları boşa çıkarmakta zorlandığı da açığa çıktı.

3.kongreyle kabul edilen yeni stratejiyi, yeni örgütlenme, yeni tarz ve taktiklerle uygulamaya çalışmak, hem de bunu düşmanın saldırılarının çok yoğun olduğu bir süreçte başarmayı hedeflemek beraberinde bir çok zorluk ve yeni sorunlarla da mücadele demektir. Kırlardaki HKO örgütlenmemiz yeni bir örgütlenme değildi fakat yeni stratejiye göre görevleri farklılaşmış ve yeniden konumlandırılması gerekiyordu. Şehirlerde oluşturduğumuz PHG ise tamamen yeni bir örgütlenmeydi ve HKO gibi dayanacağı, üzerinde yükseleceği çok büyük deneyim ve tecrübesi yoktu. Şehirlerde daha önceden oluşturulmuş, başarılı eylemler gerçekleştirmiş askeri örgütlerimiz ve geçmişten bugüne biriken tecrübelerimiz vardı elbette, fakat bunlar şehir ordulaşması esasına göre konumlanan bir örgütlenme değildi. Var olan sınırlı deneyim ve tecrübelerle şehir askeri örgütlenmelerinin de stratejiye uygun yeni bir tarzda yeniden örgütlenmesi gerekiyordu. Ayrıca strateji meselesi bir Partinin yalnızca askeri güçlerini ilgilendiren bir mesele olmayıp tüm Partiyi

ilgilendiren bir durum olduğu için, yalnızca askeri güçlerin değil, tüm Partinin yeni stratejiye göre şekillendirilmesi de gerekiyordu. Bu aynı zamanda tüm Parti güçlerine yeni stratejiyi kavratma gibi bir görevde yüklüyordu. Kısacası yeni strateji bir çok yeni görev doğurmuştu.

Şunu açıklıkla belirtmek gerek. 50 yıllık kesintisiz savaş tecrübemiz var, hem ideolojik olarak hemde siyasi olarak doğru bulduğumuz silahlı devrim mücadelesinden ödün vermedik. Bugün de aynı savunularımızı koruyoruz, varlığımız, önümüze koyduğumuz hedeflerimiz ve bu doğrultudaki konumlanmamız bunun kanıtıdır. Fakat kabul etmeliyiz ki, 2015 yılının ikinci yarısında faşist diktatörlüğün boyutlandığı savaş karşısında gücümüzü korumakta zorlandığımızı gördük ve büyük kayıplar aldık. Sekreteryaya üyemiz, komutanımız Şahin yoldaş, yine değerli komutanlarımızdan Mercan ve Doktor yoldaşlar ve diğer değerli yoldaşlarımızı bu süreçte kayıp verdik. Onları saygıyla anıyorum. Yalnız biz değil devrimci hareketin diğer bileşenleri de bu süreçte büyük kayıplar verdiler.

Topyekün bir saldırı konseptiyle karşı karşıyaydık, taktiklerimiz ve hareket tarzımız, deneyim ve tecrübelerimiz.... 50 yıllık savaş deneyimimize, tecrübemize rağmen devrimci savaşı yürütmede yetersiz kaldığımızı ve gücümüzün bu savaşı bu yeni düzeyde yürütmede ve kendini korumada zorlandığı açığa çıktı. Savaş güçlerimizin (ve tüm parti güçlerimizin) savaşı bugünkü karşılaştığı düzeyde yürütebilecek şekilde kendini hazırlayabilmesi önemliydi. Düşmanın tekniğe dayanan ve yerel istihbarat destekli yoğun saldırıları yeni bir durum ortaya çıkarmıştı, gerilla savaşını yürütmekte zorlanan HKO güçlerimizin, Sosyalist Halk Savaşının askeri görevlerini yerine getirmek için yeni savaş düzeyini kavraması, yeni duruma uygun şekillenmesi, kendini yenilemesi gerekiyordu.... güçlerimizin yeni taktik yönelim geliştirmesi, özgün/taktik pozisyon alması da bundandır. HKO örgütlenmesi kadar uzun bir geçmişe, deneyim ve birikime sahip olmayan PHG için de aynı şeyi söyleyebiliriz. Fakat belirtmeliyim ki hem HKO'nun kırlık alanlardaki eylemleri ve

faaliyetleri, hem de PHG'nin şehirlerdeki eylemleri ve faaliyetleri, Askeri-Siyasi Eğitim Akademisi ve Merkezi Eğitim çalışmaları yeni bir niteliği anlatır, bunlar önemli bir kazanımımızdır. Bu taktiksel sürecin koşulladığı özgün konumlanmanın bu kazanımları ve yakalanan niteliği daha ileri taşımayı ve yaygınlaştırmayı hedeflediğini söyleyebiliriz.

İçinden geçilen süreci, bizi sarmalayan ağır koşulları da unutmadan, geline aşamada hem tespit edilen görevler, hem de sürecin önümüze çıkardığı yeni görevlerin belli bir kısmı gerçekleştirildi, belli bir kısmı gerçekleştirilme aşamasında. Belli bir tecrübe de edindik, belli bir düzey de yakaladık. Şimdi olumlulukları geliştirme, olumsuzluklardan öğrenerek aşma gayreti içerisindeyiz ve önümüzdeki sürecin görevlerini bu birikimler üzerinden gerçekleştirmeye çalışıyoruz. İfade edeyim ki, kapsamlı saldırı ve ağır savaş koşullarının engelleyici, sınırlayıcı ve

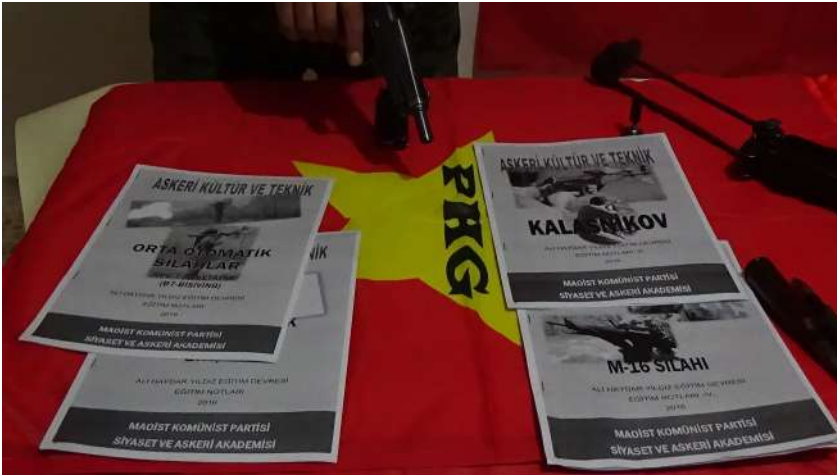
- Savaşların eski klasik tarzda yürütülmediğini görüyoruz. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Yaşam tüm yönleriyle hareket ve değişim halindedir. Öyle ki hiç bir şey bu hareket ve değişimden muaf değildir. Doğa, fizik, kimya gibi bilimlerden tutalım da düşünce, felsefe ve toplum sürekli canlı, sürekli dinamik ve hareketli olup değişime uğramaktadır. Sınıflar tarihinin ayrılmaz bir parçası olan savaşta saydığımız bu olgular gibi değişime tabidir. Çünkü o da toplumsal ve sınıfsal çelişkilerin bir ürünü olup, doğrudan bu çelişkilerin belli bir aşamasında vuku bulan bir olgudur.

Yaşıyoruz ve görüyoruz. İletişim-bilişim ve teknolojik alandaki gelişmeler yalnızca insan yaşamına etki yapmıyor, savaşlarda ve savaş sahasında da bir dizi gelişmeyi ve değişikliği gündeme getiriyor. Savaşların karakteristik özelliklerinde, yürütülüş biçiminde, benimsenen taktiklerinde ve tarzlarında, bir bütün olarak savaş konseptinde ve düzeyinde yaşanan değişimler ve gelişmeler bununla ilişkilidir. Savaş tarihinin uzun bir geçmişi vardır. Sınıflı toplumla birlikte ortaya çıkan savaş tarihsel gelişimi içinde bir çok biçim almış ve farklı özgünlüklerle yürütülmüştür. Bugün de daha farklı biçimlerde sürdürülmeye devam ediyor. Bu değişimin bir çok nedeni var tabii, tek bir sebeple

açıklamak doğru olmayacağı gibi bilimsel de değildir.

Bu değişimde başta gelen etkenlerden birisinin teknoloji alanında yaşanan gelişmeler olduğunu söyleyebiliriz. Tarihe baktığımızda geliştirilen her bir tekniğin- teknolojinin savaş alanlarına doğrudan yansımalarının olduğunu çok rahat görebiliriz. Hatta genelde çoğu teknik gelişme-buluş ilk önce askeri alanda, daha sonra diğer alanlarda kullanıma girmiştir. Bugünde öyledir, genel olarak tüm devletler en çok harcama ve yatırımlarını askeri alana, askeri alan için geliştirilen tekniğe, yine bu alan için yapılan AR-GE çalışmalarına yapmaktadırlar. Çünkü teknik

yavaşlatıcı etkisine rağmen insanın bilinçli dinamik rolüne her zaman inandık, inanıyoruz, bunu yaşadık ve gördük, tekrar tekrar deneyimledik. Kararlılık, ısrar ve devrimci militan ruhun engel tanımayan direnci şimdiye kadar ki çalışmaların yönlendiricisi oldu hep, bundan sonrada yönlendirecek ve her sorunun, yetersizliğin ve eksikliğin üstesinden gelmemizi sağlayacaktır. Hedef, tüm parti güçlerinin sürece ve savaşa göre hazırlanması ve konumlanmasıdır. Askeri güçlerimizin de sürece uygun hazırlandığını belirtelim. Biliyoruz ki aşılmayacak hiç bir güç ve engel yoktur yeniyi yaratmayı hedefleyenler karşısında.

açıdan güçlü ve ileride olan her zaman daha avantajlı konumdadır.

Tabi bu tek başına yeterli değildir, yani zaferin belirleyeni yalnızca teknik üstünlük değildir ama bu ayrı bir konu olduğu için şimdilik bu kadarını belirtelim. Aynı zamanda bir savaşta, karşıt güçlerin bir birlerini alt etmek için geliştirdikleri taktik-tarz da belirleyicidir ve bir tarafın dahi taktik ve tarzında yapacağı değişim doğal olarak diğer tarafında taktik-tarzını değiştirmesini ya da karşı tarafın taktiğini boşa çıkarmasını gerektirecektir yoksa kazanmak imkansızlaşmaktadır.

Birde yaşanan tecrübeler ve deneyimler vardır. Bu savaşan güçlerin üzerinden yükselebileceği bir temeldir. Hem kendine hem de başka güçlere ait olan geçmişte ve günümüzde yaşanan deneyimler vardır. Bunlardan sonuçlar çıkarılması durumunda da savaş alanlarına mutlaka yansımaları olacaktır.. Tecrübelerden doğru yararlanılırsa, savaş bir öncekinin tekrarı biçiminde yaşanmaz.

Bizim karşısında savaştığımız faşist Türk devletinin ve askeri güçlerinin de bir savaş tecrübesi vardır, 50 yıldır devrim karşısında aktif bir savaş içerisinde, emperyalist güç olan NATO'nun üyesi olup, bağlı olduğu emperyalist güçlerin hizmetindedir ve olanaklarından da faydalanmaktadır. Dünyanın çeşitli

yerlerine NATO gücü olarak gitmektedir, buralardaki diğer güçlerin tecrübelerinden de yararlanmaktadır. Diğer yandan NATO'nun bir gücü olmasından kaynaklı savaş yeteneklerini, kapasitesini ve gücünü NATO konseptine uyumlu hale getirmeyi hedefliyor, profesyonelleştiriyor, modernize ediyor. Askeri alana büyük harcamalar ve yatırımlar yapmaktadır. Dolayısıyla düşmandaki değişimleri de bir tek nedene bağlayamayız. Bizler nasıl düşmanımıza göre taktikler geliştireysek, düşmanımız da bize göre taktikler geliştiriyor. Karşılıklı bir durum anlayacağınız.

Faşist Türk devleti, uzun zamandır askeri güçlerini yeniden yapılandırmaya çalışıyordu. Çünkü tüm dünyada savaşın yürütülüş biçimi değişirken, ordular yeniden şekillendirilirken, Türk devletinin geride kalması beklenemezdi. Ayrıca ve en önemlisi on yıllardır bu ülkede Partimiz ve diğer dost örgütler tarafından gerilla savaşı yürütülüyor ve bu gerilla savaşı karşısında başarı sağlayamamış hatta gerilemiş bir ordu gerçekliği oluşmuştu. Kısacası değişim kaçınılmaz ve zorunlu bir ihtiyaçtı. Düşman, öncesi olmakla birlikte özellikle son on-on beş yıldır bu konuda büyük bir gelişme sağladı. Güçlerini modernizasyondan geçirip profesyonelleştiriyor, geliştirilen teknikle donatmaya çalışıyor, istihbarat ağını güçlendirmeye ve yaygınlaştırmaya çalışıyor. Bugün gerillaya karşı gerçekleştirdiği operasyonları esasta istihbarat ve teknik temelinde gerçekleştirmektedir. Eskiden kara gücü ağırlıklı bir savaş yürütürken şimdi ise hava gücü ağırlıklı bir savaş yürütmektedir. Bu savaş tarzını gerilla savaşı karşısında da, sınırlarının ötesinde gerçekleştirdiği işgallerde de uyguluyor. Sınır ötesinde de esasta eğitip donattığı çeteleri teknik destek sağlayarak savaştırıyor. Hantal, ne yapacağını bilmeden ve hiç bir tecrübesi olmadan savaşan acemi er'ler yok karşımızda artık.

Bugün gerillaya karşı yürütülen karşı devrimci savaş, yalnızca gerillayı değil, tüm devrimci dinamikleri de hedeflemektedir. Yürütülüş biçiminde değişiklikler olsa da bu bir gerçektir. İster şehirde militan bir devrimci, isterse kırılık

alanlarda gerilla fark etmiyor. Faşist Türk devleti savaşı, esas olarak, istihbarat, teknik, profesyonel güç ve psikolojik savaş temelinde yürütürken, bu etkenleri birbiriyle bağlantılı şekilde birbirini besleyen unsurlar olarak ele almaktadır. Tekniği çok yönlü kullanmaktadır. Dinleme, gözetleme, takip etme, saldırı ve imha etmede teknik önemli bir pozisyondadır. Bunun yanında istihbaratı teknikle sınırlı tutmamakta yerel dayanaklarına da ihtiyaç duymaktadır. Ve teknik kullanabilen, tekniğe uyumlu profesyonel güç tercih etmektedir. Her dönem başvurulmuş psikolojik savaş, tekniğin ve teknolojinin gelişmesiyle daha da önem kazanmış, etkin kullanımı durumunda toplumun veya devrimci savaş güçlerinin moral motivasyonunu bozmada, direncini kırmada, safları dağıtmada etkin bir silah olmaktadır. Bu dört öge savaşların yürütülüş biçimini, karakteristik özelliklerini, tarzını vs değiştirmiş durumda. Fakat bunların her birisi tek tek kendi başlarına çok etkili olmamaktadır. Birbirlerine ihtiyaç duymaktadır. Burada, teknik ön plana çıkmaktadır. İnsanın bilinçli bir özne olarak dinamik rolü zayıftır ve insan teknikten sonra gelmektedir. Bu nedenle profesyonel denilen asker, teknik destek olmadan adım atamamakta, araziye çıkmaya korkmaktadır. Gözü, kulağı ve edindiği yeteneği, eğitimi hiç bir işe yaramamaktadır. Düşmanın o devasa tekniğe ve gücüne rağmen gideremediği zayıflığı da budur, gerillanın da üstünlüğü buradadır.

- Buradan devam edelim, kamuoyuna yayınladığımız belgelerden de anlaşılıyor ki, 2.Askeri Konferansın amaçlarından biri de yetersizlikleri ve eksiklikleri kolektif görme ve bunun üstesinden gelme, savaşın yürütülüşündeki değişimlere konu olan gelişmeler vs. sanırım, bu konuda ne söylemek istersiniz.

Bir önceki soruda düşmanda yaşanan değişimlerden bahsettik, savaşın artık eski tarz ve yöntemlerle yürütülmediğine değindik. Zafer kazanmanın yolu, giriştiğimiz devrimci savaşımızı stratejimize uygun bir biçimde geliştirmekten ve sürece uygun konumlanmaktan geçiyor. Savaşı eski biçimde sürdüremeyeceğimiz yaşanan tecrübelerle ortadadır. Bu tecrübelerden ve pratiklerden doğru sonuçlar çıkarmak, güne cevap olmak gerekmektedir. 4. Kongre sonrası Askeri Komisyon olarak ilk

toplantımızda önümüze koyduğumuz önemli görevlerden biri de buydu. Süreci siyasi gelişmeler açısından bir değerlendirmeye tabii tutmuştuk elbette, fakat askeri açıdan da doğru tanımlamak, gelişimin yönünü, savaştaki değişimi, yetersizliklerimizi de tespit etmek gerekiyordu.

2.Askeri konferansımız da esasta güne cevap olmanın bir adımı, somut bir başlangıçtı. Savaş kolektif yürütülen bir olgu olup, kolektif çabayı gerekli kılmaktadır. Bu nedenle konferansımız savaşı yürüten güçlerimizin kolektif iradesini açığa çıkarmayı ve yetmezliklerimizi kolektif iradeyle aşmayı hedeflemiştir. Partimizin ciddi bir savaş tecrübesi vardır hatta yalnızca partimizin değil, dışımızdaki dost güçlerin tecrübeleri ve dünyada yaşanan devrimci savaşların tecrübeleri de vardır. Bizler tüm bu tecrübelerden öğreniyoruz. Ve aynı zamanda bu tecrübeleri değişen koşullarla birlikte tekrar ele alıyor, değerlendiriyoruz. Esasta konferansımız, savaşın güncel sorunlarını incelemiş ve savaşı yeni temelde geliştirmeyi görev edinmiştir.

Fakat burada atlanmaması gereken bir nokta var. O da 1.Askeri konferansımızın mimarı yoldaşlarımızın savaş kurmaylığına, kurmaylık bilincine verdikleri önem ve bu konudaki isabetli çözümleridir. Karşı devrimin örgütlü savaş güçlerinin üstesinden gelmenin, devrimin askeri görevlerini yerine getirmenin ve zaferi elde etmenin devrimin askeri savaş kurmaylığını oluşturmadan gerçekleşmeyeceği görülmelidir. Savaşın kurmaylığı, savaşa bilinçli önderlik demektir. Savaşı etkileyen tüm gelişmeleri inceleyen, düşmanı yakından takip eden, araştıran, sonuçlar çıkaran ve savaş güçlerini sürekli yenileyen, uyarıcı bilinç demektir. Kurmaylık hafıza demektir, deneyim ve tecrübelerin birikimi, merkezileşmesi demektir. Böylesi bir kurmaylığın oluşturulması kurmaylık bilincinin kavranmasıyla olanaklıdır. Bu konuda sekreteryaya üyemiz Şahin yoldaşı anmadan geçemeyiz. Şahin yoldaşın bu konudaki ısrarı ve çabası bizlere örnektir. Tartışmaları, perspektifleri Partiye katkıları önemlidir. Askeri Konferansların Kurmaylık bilincinin ve Savaş Kurmaylığının

oluşturulmasındaki önemini göstererek ilk askeri konferansın örgütlenmesine önderlik yapan Şahin yoldaş ve diğer yoldaşları saygıyla anarken, yaptığımız 2. Askeri konferansın Şahin yoldaşın savaş kurmaylığı perspektifinden beslendiğini de belirtmeliyiz.

- Peki, Konferansızın ulaştığı sonuçlar hakkında neler söyleyebilirsiniz? Gerillayı, gerilla savaşını yeni dönemde nasıl ele alıyorsunuz, özetleyebilmisiniz?

Konferansımız, genel olarak savaşı özel olarak ta gerilla savaşının bugünün şartları özgülünde nasıl ele alınması gerektiğini, hangi biçimde sürdürülebileceğini de tartıştı. 1. Askeri Konferansı'mızdan bugüne hem kendi savaş

pratiğimiz dostlarımız da dahil, hem de düşmanın savaşı yürütüş biçimini ve yaşanan değişimleri değerlendirmiş, buradan çıkan sonuçlar ışığında kendi önüne somut görevler koymuştur. Bu konulan görevleri gerçekleştirecek olan gerillaya, insanın bilinçli dinamik rolüne dikkat çekmiş, bu rolü gerçekleştirecek gerillanın savaşın zaferini tayin etmede önemli olduğunu vurgulamıştır.

Gerillanın yapması gereken değişen koşulları kavraması, kendisini ve savaşı yürütüş biçimini değiştirmesidir. Bugün sorun yalnızca düşman tekniğini boşa çıkarmak meselesi değildir, düşmanın savaş biçimi de dahil bir bütün olarak her yönüyle düşmanı boşa çıkarmak hedeflenmelidir. Bunu hedeflemeyen, güne cevap olamayan tarz ve savaştı duruşundan sıyrılmak gerekmektedir. İhtiyaç olan bütün yönleriyle gelişen ve durmadan gelişen nitelikli gerilladır. Konferansta ulaştığımız başkaca sonuçlarda vardır. Önemli olan çıkardığımız bu sonuçları pratikleştirmektir.

Gerillayı, gerillacılığı bir biçime veya bir alana sıkıştırıp daraltamayız. Bilinçli dinamik rol gerillanın önde gelen özelliğidir. Başta bu unutulmamalıdır. Bazen bu unutulmuş gerilla ve gerillacılık sergileniyor veya bekleniyor. Gerillayı bir şekle sokmak veya gerillayı ve gerillacılığı bir yerle veya bir alanla tanımlamak olur bu. Savaş biçimleri değişiyor, insanın dokunduğu, onu kuşatan ve ilişkide olduğu her şey değişiyor, doğal olarak insan davranışları, yaşam formları değişiyor. Yeni bilgi ediniliyor.

Yani, insan değişiyor. Bu durumda gerillayı ve gerillacılığı da doğru tanımlamak önem kazanıyor. Ve savaşlardaki değişimlere paralel tarihsel örneklerden de öğrenerek gerillacılığın yeni biçimlerini açığa çıkarabilmeliyiz.

Gerillacılığın bir yaşam biçimi olduğunu ve alanlara göre belirlenen bir tanımlama olmadığını özellikle belirtmeliyiz. Yani gerillacılık, ne şehire ne kıra, ne çöle ne de ovalara veya dağlara

sıkıştırarak ifade edilecek bir şey olmamalıdır. Çıkış noktamız şudur; En başta gerilla yerleşik değildir ve yerleşik yaşam alışkanlıklarının dışında bir yaşamdır gerillacılık. Yerleşik kalıplar, düşünce ve yapma biçimleri yoktur onda. O bulunduğu her alana dış görünüşünü uydururken o alana uygun yaşam biçimlerini de geliştirendir. Örneğin **gerilla için kamuflej yalnızca dış görüntü sorunu değildir, düşmanını her yerde atlatarak onu boşa düşürecek, aynı zamanda ona sokularak ona darbe vuracak davranışlar toplamıdır. İlegal ve disiplinli örgütsel yaşam formunu da eklediğinizde dünya üzerinde bu biçimle baş edebilen bir ordu yada teknik olabilir mi, yada var mıdır.** İşte gerilla savaşının hala üstün bir savaşım biçimi olması da bundandır. Üstünlüğü yürütüldüğü alanların dağlık veya ovalık, örtülü ve ya örtüsüz, çöl veya şehir olmasından kaynaklı değildir. Gerillanın hareket tarzıyla, aldığı biçimle ve yapısı ile ilgilidir. Gerilla savaşı için alanlar elbette önemlidir. Fakat üretim ilişkilerinin değişimi, çelişkilerin yoğunluk merkezleri, güçler dengesindeki gelişmeler konumlanacağınız, yani esas örgütlenme ve üslenme alanlarını değiştirebilir. Gerilla savaşı ise öyle değildir, o değişmez... **O küçük gurupların düzenli ve büyük ordulara karşı yıpratma savaşıdır, o hareketli savaştır, o uzun süreli savaştır. Onun için gerilla savaşı üstün bir savaşım biçimidir.** “...Taktik yenilikler olur ama esas biçimleri aynıdır. O zafer yada yenilgide size garanti verir. Örneğin düzenli ordular yenilip tasfiye olur. Ama gerilla savaşı yenilmez, yani tasfiye olmaz. Doğası gereği küçük gruplardır, doğası gereği hareketlidir, doğası gereği düzensizdir. Bundan kaynaklı süreklidir. Yenilgileri olur ama bunlar dönemsel ve geçicidir. Tasfiye olmaz sürer. Yeniden güçlenir yeniden saldırır. Yenilir yine devam eder...”(2.Askerî Konferans belgelerinden).

Bu günün gerillasını böyle tarif ediyoruz ve gerillacılığı ve yaşam tarzını da yalnızca silahlı güçlerle de açıklamıyoruz. Faşizmin devlet biçimi olduğu ve faşist diktatörlükle yönetilen coğrafyalardaki devrim iddiasında olan herkesin bu nitelikleri edinmesi gerektiğini de belirtiyoruz.

Konferansımız ideolojik anlamda kadro, askeri anlamda komutan niteliğinin bugünkü gerillanın

olmazsa olmaz özelliği olması gerektiğinin altını çizmiştir. Yani ideolojik anlamda kadro demek, bir gerillanın parti çizgisini, yürüttüğü savaş başta olmak üzere yaşamın her anında pratikleştirmesi demektir. Askerî anlamda komutan ise savaş yasalarını kavrayan ve buna göre konumlanan, kendisini güne uyarlayan, savaşı yönetebilen gerilla demektir. Gerilla bir yaşam biçimidir, bu özümsemiğinde nerede ve hangi şartlar içinde olursa olsun, gerillanın yürüttüğü savaşta galip gelmesi kaçınılmazdır.

Partimiz ve onun önderliğinde savaşan PHG ve HKO güçleri gerilla savaşında dün olduğu gibi, bugünde ısrarcıdır. Çünkü, gerilla savaşı, ülkemiz koşullarında uygulanabilecek en uygun savaş biçimidir. Savaş güçlerimiz mevcut durumda azımsanmayacak nitel bir birikime sahiptir. Bundan dolayı savaşı ileriye taşıyıp geliştirecek, Sosyalist Halk Savaşı stratejisini yaratıcı tarz ve taktiklerle uygulayıp, düşmana darbeler vuracak yetenekte ve ezilen halk yığınlarının devrimci eylemleriyle bütünleştiği takdirde ise düşmanı yenebilecek güçtedir.

- Partiniz sürece nasıl bir müdahale öngörüyor, bu konuda ordunuz nasıl bir konumlanış içerisinde olacak?

Bir önceki sorulara verdiğim cevaplar genel olarak içinden geçilen süreci değerlendirirken kısmen de bu sürecin devrimci güçlere yüklediği görevleri tanımlıyor. Partimiz de bu sürecin bir öznesi ve bu sürecin partimize yüklediği çok yönlü görevlerin de bilincindedir.

Silahlı devrim mücadelesinin başından itibaren geçerli olduğu Türkiye-Kuzey Kürdistan coğrafyasında şehirlerde PHG örgütlenmesini, kırlık alanlarda ise HKO örgütlenmesini oturtmak ve geliştirmek ana yönelimimiz, temel perspektifimizdir. Biliyoruz ki, sosyalist devrim mücadelemizin geliştirilmesi için Sosyalist Halk savaşı stratejisinin askeri görevlerini yerine getirecek savaş düzeyi, yetenek ve kapasite sorunları her dönem karşımıza çıkacaktır. Burada bizler açısından önemli olan karşılaşılan bu sorunları zamanında görmek, aşmak için ise taktik

hamleler geliştirme kararlılığına ve cesaretine sahip olmaktır. Yetersizliklerin ve yetmezliklerin aşılacak sürece cevap olmayı böyle başarabiliriz. Bu, aynı zamanda **“kendini koru, düşmanı imha et”** demektir, Sosyalist Halk Savaşı'nın askeri görevlerini yerine getirmek için, **“kendini koru”**mayı, gücünü korumayı da başarabilmek önemlidir. Kendini ve gücünü korumayı beceremeyen düşmanı imha edemez, savaşı uzun süre yürütemez veya düşmana darbelerini sürekli kılamaz. Bu, savaşın bir kuralı, temel bir prensibidir. Ve tüm askeri çalışmalarımız da, konumlanmamız da, üstlenmemiz de, hareket tarzımızda, eylemlerimizde bu prensip yol göstericidir.

Partimiz hem somut devrimci görevlerinin, Sosyalist Halk Savaşının askeri görevlerini yerine getirebilmenin çabasıdır, hem de devrim ve sosyalizm mücadelesinin bir parçası olan coğrafyamızdaki birleşik devrimci mücadelenin bileşeni ittifak gücü olarak sorumluluğunun bilincindedir. Silahlı devrimci-sosyalist partilerin

eylemlerine yol gösterecek bir tarzda pratikler açığa çıkarmasını sağlamak görevimiz.

Özellikle, 2015 yılının ikinci yarısından itibaren başlayan yoğun saldırıların ve devrim cephesini demoralize eden karşı devrimci psikolojik savaşın artık kırıldığını, emek, çevre, inanç, kadın, gençlik alanlarında artan direnişlerden hareketle söyleyebiliriz... Kitlelerin sokaklara daha cesur çıkmalarından, itirazlarını sokakta dile getirmelerinden hareketle söyleyebiliriz... Kendilerini yeniden örgütleyen ve konumlandıran milislerin ve gerillanın yaptığı eylemlerden hareketle bunları söyleyebiliriz. Karşı devrimci saldırı dalgasının o eski etkisi kırılmış durumdadır ve psikolojik üstünlüğünü de kaybetmiş durumdadır. Bundandır ki saldırılarının dozunu arttırmaktan başka çaresi bulunmamaktadır. Fakat, baskı ve şiddet halklar üzerindeki eski gücünü yitirmiş durumdadır. Cesaret yayılıyor, bu iyi bir şey. Süreç devrimden yanadır.

Faşist AKP-MHP iktidarının ekonomik ve siyasi krize rağmen yönetme kabiliyetini kaybetmediğini, iktidarı altında devletin tüm temel kurumlarını denetimde tuttuğu ve yönettiği de gözden kaçırılmaması gereken bir gerçektir.

Bu durumda sürecin öne çıkan görevleri bakımından ilk başta gelen kitle çalışmasıdır, bu çalışmaların güçlendirilmesidir. Faşizmin yoğun saldırıları sonucu ve buna pandemi süreci ve yasaklarını da ekleyin, kopan veya gevşeyen kitlelerle ilişkilerin yeniden kurulması ve

geliştirilmesi için kitle çalışmalarına yeni ve zengin araçlar yaratılarak ağırlık verilmeli ve en yakınımızdaki ilişkilerden başlayarak dışa doğru açılmalıyız. Planlayacağımız siyasal kampanyalar, oluşturulacak somut örgütlenmeler, öne çıkan yakıcı-acil talepler kitlelere ulaşmanın araçları olacaktır.

oluşturduğu **Halkların Birleşik Devrim Hareketi**'nin bir bileşenidir. Devrimci-sosyalist örgütlerin devrim mücadelesinin ortaklaşmış somut görevlerinin gerçekleştirilmesinde oluşturdukları bu ittifak, devrim mücadelesinin geliştirilmesinde önemli bir yere sahiptir ve Partimizin stratejik değer verdiği, önemsedığı bir ittifaktır. Bu nedenle, en başta, içerisinde olduğumuz devrimci ittifakları güçlendirmek, ileriye taşımak ve bu ittifakın, kitle

Diğer yandan devrimci- militan eylemlerin geliştirilmesi ve yükseltilmesi sürecin ihtiyacıdır. Açık söylemek gerekirse silahlı devrim mücadelesi, gerilla ve milisler diğer tüm mücadelelerin, mücadele biçimlerinin sürükleyici motoru, moral kaynağı ve geliştiren devrimci dinamiğidir. Bu dinamiği canlı tutmak ve büyütmek silahlı mücadele esasına dayanan partimizin, tüm Parti örgütlerinin ve güçlerinin tartışmasız doğal görevidir. Bu bakımdan gerillalaşmayı başarabilmeliyiz. Kadrosundan üyesine, ileri sempatzanından taraftarına kadar, devrime inanan ve gönül veren her MKP'li gerilla gibi yaşar ve gerilla gibi düşünürse, gerilla gibi eyleirse, gerillayı kendisinde yaratır ve büyütürse başarılı olunur.

PHG ve HKO güçlerimiz stratejimize uygun taktiksel çıkışlar yaparak, sürece cevap olacak tarzda bir konumlanma perspektifine sahiptir. Savaşı büyütmek, ezilenlerin başkaldırısına öncülük etmek görevimiz. Yeni bir sürece girmiş bulunuyoruz, bu süreci büyük kazanımlar ve nihayetinde devrimle sonuçlandırmak gerekiyor. Öfkenin isyanla, ısrarın ve kararlılığın devrimci pratikle buluşturulması elzem olan. Partimiz önderliğindeki halk ordumuz, devrimci pratiğiyle bu sürece cevap olacak, tarihsel rolünü oynayacaktır.

- 2. Askeri Konferansınızı Kamile ÖZTÜRK'e atfen gerçekleştirdiniz. Kamile ÖZTÜRK' ün Partiniz ve ordunuz açısından nasıl bir önemi var?

Nuray parti isimli Kamile ÖZTÜRK yoldaş, ordumuzun ilk kadın şehididir. Çorum doğumlu olan Kamile yoldaş, 1980 yılında Ankara'da Partimizle ilişkiye geçmiş, iki yıl sonra da Çukurova bölgesinde işçi faaliyeti için örgütlenmiştir. Faaliyeti esnasında Mersin'de yakalanmış, ağır işkencelere maruz kalmıştır. Kamile yoldaş, ağır işkencelere rağmen devrimci duruşundan taviz vermemiş, işkencecileri teşhir etmiştir. Tahliye olduktan sonra yüzünü dağlara dönmüş ve gerilla saflarında yerini almıştır. Partimizin 3. konferans hazırlığı sürecinde, 22 Kasım 1986 yılında "TC" ordusuyla yaşanan çatışmada konferans delegesi yoldaşlarla birlikte ölümsüzleşmiştir.

Kamile yoldaş, Ankara'da partimizle tanıştığı andan, Dersim'de şehit düştüğü ana kadar mücadele etmekte

tereddütsüz bir duruş sergilemiştir. Kadının, dışında tutulmaya çalışıldığı savaş alanlarında yer alarak hem sisteme hem de erkek egemenliğine meydan okumuş, bu konuda öncülük yapmıştır. Onun yaptığı öncülüğü, yüzlerce kadın gerilla takip etmiş, gerilla saflarında silah kuşanmıştır. Yeter Koçlara, Aycan Tatolara, Selda Camkıranlara, Yurdanur Özkanlara, Sevda Serinyellere ve daha nice kadın gerillalara rehber olmuş, olmaya devam etmektedir.

Konferansımız, savaşın geliştirilmesinde kadının rolünü özel bir gündem maddesi olarak ele almış, bu konuda önemli bir adım atmıştır. Çünkü, kadın mücadelesinin büyük bir dinamik açığa çıkardığı günümüzde, bu dinamiği devrime ve devrimci savaşa yönlendirmek çok önemli bir nokta. Bundan dolayı, bizlerden önce bu saflarda devrimci rolünü gerçekleştirmiş kadın yoldaşlarımızı anmak, onların izinde mücadeleyi daha bir yükseltmek gerekmektedir. Onlar, bir yol açtılar ve bizlere öğrenmemiz gereken büyük bir mücadele tecrübesi bıraktılar. Bizlerde, Onlara ve devrime karşı sorumluluklarımızı yerine getirme çabası içerisindeyiz. 2. Askeri Konferansımızı bu nedenle Kamile ÖZTÜRK yoldaşa atfen gerçekleştirdik.

- Savaşın geliştirilmesinde kadının rolünü özel bir gündem olarak ele aldığımızı belirtiniz. Bu rolü nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bin yıllardır erkek cinsiyelle bütünleştirilmiş bir olgu savaş. Savaş, şiddet ve zor denilince zihinlerde oluşan ilk şeyin erkek cinsi olduğu bir toplumsal sistemde kadının savaşla olan ilişkisini tartışmak elbette zor bir mesele. Fakat bu zor durum çok uzun zaman önce, devrimci ve haklı savaşlarda yerlerini alan kadınlar öncülüğünde aşılmaya başlandı. Yani bugün savaşın içinde olan kadınların daha avantajlı bir durumda olduğumuzu söyleyebiliriz. Tabii hala aşılması gereken çok fazla zorluğun olduğunun da bilincindeyiz. Zaten bu nedenle, **“savaşın geliştirilmesinde kadının rolü”**nü özel bir gündem olarak ele aldı Askeri Konferansımız.

Uzun bir zamandır gerek ülkemizde gerekse dünyada ulusal, toplumsal ve sınıfsal kurtuluş savaşlarında yerlerini almışlardı kadınlar. Fakat kadının savaşta konumlanmasına rağmen, savaşın öznesi, öncüsü ve

komutanı olması önünde birçok engel var olmuştur. Bugün açısından kadınların kararlı mücadeleleriyle bu engeller nispeten aşılmış olsa da hala yeterli olmamaktadır. Bizler ancak savaşta özneleşmiş kadın gerçekliğini yaratarak, savaşı gerçekten geliştirebileceğimizi ve kadının özneleşmediği bir savaşın geliştirilmesinin eksik kalacağını düşünüyoruz. Partimizin, kadınların kurtuluşu konusundaki perspektifini ordumuz saflarında pratikleştirme çabamız da bu nedenledir. Kadınların içerisinde yer aldığı ama görünür olmadığı ve özneleşmediği devrimci savaşın kabulümüz olmadığını belirtmeliyim.

Bugün dünyayı sarsan bir kadın mücadelesi-hareketi söz konusu. Kadınlar, yaşamlarına çekilen sınırları kabul etmemekte ve isyanı yükseltmektedirler. Kadınların özgürleşmek için yürüttükleri zorlu ama bir o kadar zorunlu olan mücadeleleri mutlaka devrimci savaşla buluşmalıdır. Çünkü; sistem içi sürdürülen her mücadelenin gidebileceği bir sınır vardır. Kadınlar hem kendileri hem de tüm insanlık için sınırsız bir özgürlüğü hedeflemeli ve bu uğurda savaşmalıdır. Yani, komünizm hedefiyle bugünden sürdürülen devrimci savaşların öznelere ve öncüleri olmalıdır kadınlar. Ancak bu şekilde tüm kadınlar için gerçek özgürlüğün kapıları aralanacak ve kadının kurtuluşu böyle sağlanacaktır. Bu nedenle Partimiz tüm kadınları saflarımızda örgütlenmeye, Maoist Kadınlar Birliği'ni inşa etmeye ve örgütlü mücadeleyle savaşı büyütme çağırılmaktadır.

- Maoist Komünist Parti - Askeri Komisyon Sekreteryası olarak sorularımıza cevap verdiniz. Sosyalist Halk Savaşı gazetesi olarak sizlere teşekkür ediyoruz, görevlerinizde ve mücadelenizde başarılar diliyoruz.

Devrimci Militan Kişiliği Kuşan, MAOİST PARTİ'yle Bütünleş! Syf. 26

Bütün Ülkelerin İşçileri ve Ezilen Halkları, Birleşin!

Sosyalist Halk Savaşı

MAOİST KOMÜNİST PARTİ MERKEZİ KİTLE YAYIN ORGANI

SAYI 1

ARALIK 2022

“Silahlı devrim mücadelesi, gerilla ve milisler diğer tüm mücadelelerin, mücadele biçimlerinin sürükleyici motoru, moral kaynağı ve geliştiren devrimci dinamiğidir.”

Proletaryanın evrensel bir askeri teorisidir. Kırlardan şehirlerin kuşatılması veya şehirlerden kırların kuşatılması savaşların biçimleriyle ilgili bir durumdur. Çelişkilerin yoğunluğu, devrim ile karşı devrim arasındaki güç dengeleri, kitle tabanı- desteği gibi konular savaşın biçimini tayin etmede önemli olurlar. Ama hepsi her bir somutta alacağı biçimden bağımsız olarak proletaryanın askeri teorisinin bileşenleridir.

Maoist Komünist Parti'nin Komisyon Sekreteryası ile R... Syf. 3

Emperyalist Saldırı ve Kadının Savaşta Dönüştürülmesi

Sahte, demagogik, s... malzeme hal... den “... ve özgürlük... te emperyalist... asediği bir konu... ki bu ülkelerdeki... yaşadıkları yaşamsal gasplar, bedenlerine dair söz söyleme haklarının ellerinden alınması gibi en bildik konularda bile kadın iradesinin tanınmaması gibi mevcut bir durum söz konusuyken; kime ne gibi özgürlükler götürdüğü pratikleriyle de ispatlanmış, ölümler ve yakımlar yanı sıra, daha fazla ekonomik, psikolojik ve bedensel saldırılar demek olan emperyalist... saldırganlığı şirinleştirmek akıl işinin ötesinde bir durum.

Syf. 18

Rüzgar bizden yana esiyor; yeni yılda daha fazla cüret, daha fazla cesaret

Syf. 22

Fırtınalı Gecede Üç Kızıl Karanfil

Sabah görev dağılımı yapıldığında ben ve bir grup yoldaşı yanına çağırıp farklı bir noktaya gideceğimizi ve işlerimiz olduğunu belirtti. Birer köz çayı içtikten sonra harekete geçtik. Yolda tekrar yağmur başlamıştı, ıslanmak sorun değildi ancak Dersim'in soğuk havası etkisini her geçen gün hissettiriyordu. Şahin yoldaş gideceğimiz yeri bildiği için öncülük misyonunu kendisi üzerine almıştı, arkaya dönüp “nasılsınız, yükünüzü ağırları, yorulduunuzmu,” gibi sorularla bizi kontrol ediyordu.

Syf. 31

Emperyalist Saldırganlık Ve Kadının Savaş İmgesine Dönüştürülmesi Sorunu

... kötü olan nokta savaşa aracı olan diğer başlıklara duyulan tepki kadar kadının savaş aracı haline getirilmesine aynı seslerin yükseltilmemesi ve hatta emperyalist saldırılara bu nokta da haklılık payı çıkartılması. Ennihayetinde savaşın gerekçelerinden biri haline getirilmiş ve dolayısıyla da savaşta araçlaşmış kadının, özgürlük ya da hak gibi kavramlarla harmanlanarak dünya halklarının vicdanına sunulması ve buralardan onaylar alması sorunu tartışılması gereken bir başlıktır.

Emperyalistler işgal saldırılarını haklı çıkartmak için çok çeşitli nedenler uydurmayı ve bu nedenler etrafında meşruluk kazanmayı hiçbir zaman ihmal etmediler. Nedenler ve onları bu saldırılara iten sonuçlar olmasa aslında hiçte savaş isteyen bir yapıları olmadığını sık sık yaptıkları açıklamalardan, yazılı mülakatlarından duyuyor ve okuyoruz.

Yaptıkları şeyin meşruluk kısmı da, emellerine uzanan meşakatli yolda gerekli bir unsur olduğundan özellikle bazı başlıkları ön plana çıkararak işgal ve sömürge saldırılarına dayanak oluşturuyorlar. Hele bu başlıklar içinde **“kadın imgesi”** meselesi var ki, kadının cinsiyeti üzerinden savaşın özel politik bir aracı haline getirildiği tartışma götürmez bir konu.

Kadın imgesinin emperyalist savaşın bir nedeni olarak gösterildiği ortalama bir deneyim ve öngörüslülük neticesinde biliniyor; kötü olan nokta savaşa aracı olan diğer başlıklara duyulan tepki kadar kadının savaş aracı haline getirilmesine aynı seslerin yükseltilmemesi ve hatta emperyalist saldırılara bu nokta da haklılık payı çıkartılması. Ennihayetinde savaşın gerekçelerinden biri haline getirilmiş ve dolayısıyla da savaşta araçlaşmış kadının, özgürlük ya da hak gibi kavramlarla harmanlanarak dünya halklarının vicdanına sunulması ve buralardan onaylar alması sorunu tartışılması gereken bir başlıktır.

Bilindiği gibi ABD'nin Afganistan işgali öncesi savaş gerekçeleri arasında **“kadın hakları”** gibi bir propaganda argümanı söz konusuydu. Emperyalistlere göre savaş ora kadınlarının özgürleştirilmesi için son

derece acil, ivedilikle ele alınması gereken bir görevdi. Hakeza batının **‘ilericiliği’** ve **‘kadın özgürlükçü’** göstermelik külliyatı Ortadoğu kadınlarına taşınarak ancak **‘islamın kara perdesi’** aralanabilirdi. Kaldı ki, dünyada islam dininin kadın hak ve özgürlüklerini yok eden varlığından başka kadınlar için başkaca tehlikeler yoktu! İslamiyet, peçe, örtünme gibi inanç, kültür ve bu çerçevede oluşturulmuş kurallar zor ile zapt edildiğinde dünyanın tek esiri olan müslüman kadınları da emperyalistlerin rehberliğinde batı özgürlükleriyle buluşacak ve kadının ezilmesi, sömürülmesine yönelik yeryüzünde kalmış o malum, son doğum lekesi de silinecekti.

Afganistan işgalinden çok kısa bir süre sonra siyaset sahnesine bir kez olsun çıkmamış Laura Bush: *“Afganistan’daki son askeri kazanımlarımızdan dolayı kadınlar artık evlerine mahkûm değil. Terörizme karşı savaş aynı zamanda kadın hakları ve kadın saygınlığı adına yapılan savaştır.”* (16 kasım 2001 tarihli radyo konuşmasından) demişti. Akabinde dergi ve gazetelerinde boy boy Afgan kadınlarını Taliban’dan nasıl kurtarıp özgürleştirdiklerinin haberleri servis ediliyor, siyasal bir edinime dönüştürülen ve gerçekten de o şekilde ele alınan **“peçeyi kaldırma”** kampanyaları dünya kadınlarına kazanım olarak sunuluyordu. Emperyalistlerin dilinde kadın hak ve özgürlükleri islami örtünme biçiminin parçalanmasıyla tamamlanıyordu.

Özellikle de Batı için Ortadoğu kadının peçesi, Ortadoğu kadınına ait bir şark çıbanı olarak görülüyor, bu nedenle de emperyalist müdahale ise tedaviye eş tutuluyordu. (Geçmeden belirtelimki emperyalistlerin peçeye yönelik yargıları Fransız'ların Cezayir'i işgalinden beri emperyal bir takıntı halini almıştır. Keza ara ara bu takıntılarını İran'lı kadınlara yönelik söylemlerde de, olası bir İran saldırısına meşruluk kazandırmak içinde dillendirdikleri biliniyor.) Kadın haklarını savunan kimi kesimlerce de peçenin yarattığı tehdit; bilhassa kadın özgürlüğüne verdiği zarar kapitalizmin kadınları metalaştıran, basit bir eşyaya dönüştüren beden politikalarından çok daha zararlı olarak görülüyordu. Ve ironik olan bu mantığa sahip, kendini feminist olarak tanımlayan birçok batılı feministin de olmasıydı.

Sahte özgürlükçü söylemler başından beri emperyalist işgal ve bölüşümün en ikna edici parçası olarak sahaya sürüldü ve bu argüman evire çevire kullanıldı. Kadının cinsi savaşta bir imge, savaş yolunu açan, ona gerekçe sunan bir özelliğe büründürüldü. Devamında yaşananlar ise bunun tam tersini kanıtlamak için yeter derecedeydi.

Ve sonuç olarak Afganistan'daki savaş resmi rakamlara göre kadın ve çocuk dahil 47.000 üzerinde insanın katledilmesiyle sonuçlandı. Özel olarak ta yüzbinlerce kadının tecavüze uğradığını, binlercesinin tecavüze uğramamak için intihar etmek zorunda kaldığı ortaya çıktı.

Afgan kadınları yirmi yılı aşkın süredir annelerinin yaşadıklarını yaşamamak adına bir de göç yollarında aynı muameleye maruz kaldı; tecavüze uğradı ve katledildi. Son kertede Afganistan merkezli gelişen göçün erkek ağırlıklı olmasının temel nedenlerinden biri de bu. Afgan kadınlarının iki cehennem arasındaki tercihi kalma yönlü yapmaları da içinde buldukları cendereden bağımsız değil.

Benzer şekilde emperyalistlerin bir "**özgürleştirme**" hareketi daha Afganistan savaşının başlamasından çok kısa bir süre sonra Irak'ta devreye sokuldu. Saikler yine o kadar tanıdıktı ki, Afganistan işgalindeki senaryo küçük nüans farklarıyla bu kez de Irak'ta hayata geçirildi. Cahil, gerici ve vahşi Ortadoğu

halklarına taşıma demokrasi götürülecek, Irak terörden arındırılacak ve yine en bildik senaryolardan birisi olan ve bu kezde Irak'lı kadınlar üzerinden kurgulanan özgürleştirme söylemleri sıradanlığını korudu.

Gel gör ki Irak işgalinin bilançosu kadın ve çocukların da aralarında olduğu 1 milyon insanın katledilmesiyle sonuçlandı. Emperyalistlerin demokrasisi eşliğinde Ebu Gureyb hapishanesi başta olmak üzere vahşi işkence merkezlerine dönüşen Irak toprakları, tecavüzlere, infazlara, kitlesel katliamlara tanık oldu.

Bunların içinde belki de hafızalara kazınan en önemli olaylardan birisi Ebu Gureyb hapishanesinden mektup yollayarak sesini duyurmaya çalışan Irak'lı Nur ve Fatma'nın emperyalizmin yüzünü dünyaya duyuran kelimeleri idi. Iraklılardan kendileri adına ölüm talep eden bu kadınlar, ABD askerlerinin tecavüzleri, işkenceleri altında "**onursuzlaşan kimliklerini**" ölümlerle kurtarmak için sesleniyorlardı. Ebu Gureyb'teki işkenceler daha devam ederken, 14 yaşındaki Abir' in ABD askerlerinin toplu tecavüzüne uğraması ve sonrasında da ailesi ile beraber yakılarak katledilmesi haberi dünya ezilen halklarının içinde derin bir öfkeye yol açtı. Demokrasilerinin gerçek yüzü o kadar teşhir edilmişti ki bu işgali savunup oy verenler kısmi özürlerle durumu kurtarmaya çalışıyorlardı. Fakat bu olay da tıpkı Nur ve Fatma'nın mektupları gibi ses getirmekle beraber, işgalcilerin Irak topraklarından sökülüp atılmasına neden olmadı.

Abir, Nur ve Fatma gibi daha yüz binlerce kadın ve çocuğun '**demokrasi ve özgürlükler**' savaşın da aynı şeyleri yaşadıkları şüphe götürmez bir gerçek. Ne de olsa sıradan sömürge ya da işgal altındaki yerlerde yaşayan, yaşamak noktasında ısrarını sürdüren, toprağını terk etmeyen erkekte dahil her birey bu direnişin karşılığını vermek zorunda. Direnişi kırmanın yolu da, iktidar olabilmenin aracı da, kendini otorite olarak kabul ettirmenin yöntemi de bu gibi işkenceler ve cinsel saldırınlıklardı.

Özcesi Afganistan işgalinde de, Irak işgalinde de emperyal amaçların şirinleştirilmeye çalışıldığı bir imge oluşturulmak ve kendine muhtaç bir cinsiyet yaratılarak işgal haklı gerekçelere bağlanmak istendi. Dolayısıyla da mağdur kadın imgesi emperyalist söylemlerde baş köşede yerini aldı. Çünkü bir işgali başlatmak kadar sürdürmenin zorluğu da biliniyordu ve belki de kadın imgesinin bu denli propaganda haline getirilmesinin temel nedenleri arasında mevcut işgale sürdürülebilirlik kazandırmakta vardı. Sömürgeyi fethetme (siyasal, askeri ve toplumsal anlamda), işgali kalıcılaştırma ve siyasal anlamda iktidarsızlaştırma sorununa bu yolla çareler aranıyordu.

Olası bir çekilmenin neler yaratabileceği üzerine konuşmalar bu nedenle başından itibaren siyaset sahasında tartışılmaya başlanıyordu. Kadın hak ve özgürlükleri emperyalist güvence olmaksızın başarılabilir ve savunulamazdı. Keza Afganistan'a güzellik merkezleri açarak kadınlara demokrasi ve özgürlükler götürdüklerini iddia ederken de böyle bir zeminden besleniyorlardı.

Sayırsız Afgan kadınına yaşattıkları savaş suçlarını saklamaktan bile imtina etmeden, basit bir meta ilişkisine dönüştürdükleri özgürlük söylemini pazarlamaktan ve kendi siyasal-ekonomik amaçlarını haklılaştırmaktan başka bir dert edinmeyen emperyalist akıl, Taliban'ın Kabil de kapattığı kadın kuaförleri ve güzellik salonlarını büyük bir hak ihlali olarak sunulmasını pazara çıkartıyorlardı.

Onlara göre Afgan kadınları bu muazzam özgürlük mekanını kaybettikleri için büyük bir mevzi kaybetmişti. İşgal sırasında tüm mevziler kadınların elindeymiş gibi kuaför ve güzellik salonlarının Taliban tarafından kapatılmasının demokrasi ayıbı olduğunu söylemek, emperyalistlerin iki yüzlü

politikaların en basit ve görünür örneklerinden biri olsa gerek.

Kadınların yaşamlarını ve bedenlerini savaş malzemesi haline getirerek metalaştıran emperyalist söylem, emperyalistlerin savaş politikalarının kadınları ne gibi amaçlara hizmette kullandığını izah etmek için yeterli. Devamla; bir söylem olmanın da ötesinde siyasal bir amacın nihayete ermesi için özgürlük, hak, demokrasi vb gibi ifadelerin savaş kıyımlarına aracı olması, emperyalist politikaların yapısına içkin olduğunu da belirtmek gerek.

...Sahte özgürlükçü söylemler başından beri emperyalist işgal ve bölüşümün en ikna edici parçası olarak sahaya sürüldü ve bu argüman evire çevire kullanıldı. Kadının cinsi savaşta bir imge, savaş yolunu açan, ona gerekçe sunan bir özelliğe büründürüldü. Devamında yaşananlar ise bunun tam tersini kanıtlamak için yeter derecedeydi. ...

Sahte, demagojik söylemlerle malzeme haline getirilen **“kadın hak ve özgürlüğü”** gerçekte emperyalist-kapitalistlerin önemseydiği bir konu değildir. Kaldı ki bu ülkelerdeki kadınların yaşadıkları yaşamsal gasplar, bedenlerine dair söz söyleme haklarının ellerinden alınması gibi en bildik konularda bile kadın iradesinin tanınmaması gibi mevcut bir durum söz konusuysa; kime ne gibi özgürlükler götürdüğü pratikleriyle de ispatlanmış, ölüm ve yıkımın yanı sıra, daha fazla ekonomik, psikolojik

ve bedensel saldırılar demek olan emperyalist saldırganlığı şirinleştirmek akıl işinin ötesinde bir durum.

Şüphesiz bu durumu ayrıntılı değerlendirmek ve üzerine konuşmak bu yazının sınırlarını aşar. Fakat biliyoruz ki burada vurgulanmak istenen meselede işin sadece bir tarafını oluşturuyor. Aslında en temel şey kadınları savaş imgesine dönüştüren bu sistemle nasıl ve ne biçimde mücadele etmek gerektiği sorunu. Mücadele eğilimi sadece emperyalist saldırganlıklar esnasında gelişen bir kadın pratikliği anlamında

da değil,- yazıyla da bağlantılı olarak bu sadece bir tarafı- vadesini doldurmuş gerici sistemin bütününe kapsayan bir eylem içeriğine sahiptir. Dolayısıyla da en başından itibaren emperyalist- kapitalist dünya sistemine ve erkek egemenliğine karşı mücadele kadınların politik-askeri iradesi olmaksızın nihayete eremez.

Bununla bağlantılı olarak kadınların savaşlar karşısındaki tutumunu salt bir öz savunma anlayışı ile ele almakta sorunlu bir yaklaşımdır. Evet savaş kimi durumlarda öz savunmaya dönüşen yanlar taşımakla beraber kadınların silahlama ihtiyacını tamamen bir öz savunma gerekliliğine indirgemek te doğru bir yaklaşım değildir. Burada kadını öz savunmaya götüren koşulların dahi aslında kadın cinsinin baştan itibaren mevcut savaşın içinde olmadığı, dolayısıyla da hazırlıksız olduğu, savaşa dair önceden planlanmış taktik ve strateji de, planlama da etkin biçimde yer almadığı gibi sonuç açığa çıkartır. Yani saldırı karşısında salt bir savunma meselesi idealize edilirse ne kadınların iradeleri tam anlaşılabilir olur ne de kadınların mücadelenin hangi kısmında yer alması gerektiği.

Biliyoruz ki kadınlar günümüzde de geçmişe oranla artan ve yer yer sistemleşen saldırılara maruz kalıyorlar. Bu saldırılar devlet şiddetine de bürünüyor, tek tek bireylerin şiddetine de. Devlet şiddeti yukarıda anlatılanlarla beraber çok fazla çeşitliliğe de sahip.

Erkek şiddeti de ondan pek farksız değil ve bunlar ayrıca da kimi durumlarda birbirlerini de besliyor. Dolayısıyla da kadınların kendini korumak gibi bir görevselliği var ve bu yadsınacak, reddedilecek bir durum değil. Fakat kendini korumanın yanında aslında temel mesele kadının gerçek manada kurtuluşunu örgütleyecek bir seçenek içinde yer alması. Yani kendini korumak gibi bir zorunluluğun ortadan kaldırılması ve kadınların savunmadan saldırı haline geçmesi gerektiği. Bedenine, emeğine, aklına sahip çıkarak, onları metalaştıran, değersizleştiren, sömürlere karşı devrimci irade ile savaş mevzilerinde yer almaları.

Bunu başarabilirsek, **“ben yapamam, kendime savaş alanlarında güven duymuyorum”** gibi klasikleşen söylemlerden de rahatlıkla sıyrılabiliriz. **“Savunmaya ihtiyacımız yok çünkü kendi saldırımızı yapabilecek yeteneğe de, kararlılığa da sahibiz”** diyebilmek için adım atmak şart.

Belki de en acil ihtiyaçlarımızdan biri de bu. Giderek azalan bu adımları çoğaltmak, yaşanan onca tarihsiz saldırıya dur diyebilmek için devrimci savaşın içinde yer almak gerekiyor. Ancak bu yolla kazanabilir ve başarabiliriz.

Rüzgar bizden yana esiyor; yeni yılda daha fazla cüret, daha fazla cesaret

Dünyanın bir ucundan diğer bir ucuna kadar halkların bitmez tükenmez isyanına, egemenlerle tutuştuğu irili ufaklı kavgasına tanık olduk-oluyoruz. Düünden bugüne devrolan, 2022 yılına damga vuran da esas olarak bu oldu: isyan ve kavga.

İşçi sınıfının isyanı ve kavgası hiç durmadı. Geri kalmış ülkelerdeki hak gaspları ve gasplara karşı işçi sınıfının mücadelesine emperyalist merkezlerdeki işçi sınıfı da katıldı, gaspedilen hakları için milyonlar sokaklara aktı, düzenlenen grevler, sokağa taşan öfke emperyalist merkezlerde hayatı felce uğrattı... Sosyal hakları gasp eden adresler ortak çıktıkça işçi sınıfının enternasyonal dayanışmaları daha da görünür oldu. Sesler daha gür çıkmaya başladı.

Kadınların dünyanın her bir köşesinde ses yükseltip barikatları yıkan isyanı da hiç durmadı, şimdi ise bu isyan tüm görkemiyle İran sokaklarını kuşatmış durumda, 3 ayı geçti ve diğer toplumsal kesimleri de yanına alarak büyüyor. İran'dan bölgeye, bölgeden dünyaya mesajlar veriyor.

Dünyamızı kirletip yaşanmaz hale getiren, doğamızı yağmalayan kapitalizme karşı biriken öfke gittikçe büyüdü- büyümeye de devam ediyor. Hem yerellerdeki mücadele hiç durmadı, hemde Uluslar arası alandaki eylemlilikleri hiç durmadı. Doğa bilinci geliştikçe itirazlar yaygınlaştı, yaygınlaşıyor. Dünyanın en ücra köşesindeki bir yıkım/talan dünyanın bir diğer köşesinde yaşananın gündemi oldu-oluyor, sahipleniliyor, destek alıyor.

Ve savaşlar... haksız savaşlara karşı, emperyalistlerin pazar uğruna, yaşadıkları krizleri aşma uğruna çıkardıkları bölgesel savaşlara karşı dünya halklarının itirazı hiç azalmadı. Yıkılan ülkeler, talan edilen zenginlikler, katledilen insanlar ve göç yollarına düşen çocuk-kadın-yaşlı milyonlar emperyalist ve gerici haydutların suç hanelerine yazıldı.

Dünyamızı yaşanmaz hale getiren, savaşlar çıkaran, katliamlar yapan, göç yollarında milyonların ölümüne neden olan ve daha sayılmayan nice insanlık dışı politikalara, bunların mimarı ve uygulayanları emperyalizme ve gericiliğe karşı mücadeleler 2022 yılında da devam etti, halklar emperyalizme ve gericiliğe boyun eğmedi.

2023 yılında da dünyamız barut fıçısı. İran'daki gibi toplumsal ayaklanmaların ön günlerini andırıyor gibi... toplumsal ayaklanmalar alttan alta mayalanıyor.

Ne yaşadığımız bölge, ne de yaşadığımız siyasal coğrafya dünyadaki bu gelişmelerden bağımsız. Faşist iktidar ve onun sözcüleri her ne kadar "uçuyoruz" deseler de, uçan'ın siyasi iktidara çöreklenmiş egemen sınıflar ve onların "en güzide" sermayeleri olduğu sır değil artık. Alım gücü gittikçe düşen halkların gün batımıyla birlikte pazar tezgahlarının arkasındaki çoğalan görüntüleri her şeyi resmetmeye yetiyor. "Uçuş" a geçenlerle bir dilim ekmeğe muhtaçlar arasındaki uçurum gittikçe açılmakla kalmıyor, bir dilim ekmeğe muhtaçlar hızla çoğalıyor. İtirazlar büyüyor. Geçinemiyoruz, barınamıyoruz diyen sesler artık her yerde duyulur oldu.

Kadına ve LGBTİ'lere yönelik şiddet ve katliamlarına karşı kadınların, farklı cinsel yönelimlerin barikatları yıkan geceli-gündüzlü direnişleri, gençliğin bilenen öfkesi, doğasının her bir karışını korumaya çalışan köylülerin ve çevrecilerin çoğalan mücadelesi, Alevilerin ve diğer ezilen inançların mücadelesi, kürt ulusunun ulusal demokratik hakları için mücadelesi ve daha niceleri... Açık faşizmin en ağır baskı ve şiddet koşullarında mücadeleler devam etti, bu en zor

koşullarda birlikte mücadele deneyimleri büyüdü, yeni yeni birleşik mücadele örgütleri oluştu...

Akşam pazar tezgahının ardından ezilmiş domatesi toplayan kadın bir bakmışız kadın cinayetlerine karşı barikatın en önünde, öğrenci gençliğin pankartının arkasındaki genç bir bakmışız işçi direnişinde, işçi direnişindeki bir emekçi diğer gün Cumartesi annelerinin yanında, Erzincan-İliç'te, Milas-Akbelen'de direnen köylülerin yanında, demokratik haklar mücadelesinde kayyumlara karşı kürtlerin yanında vb vs.... mücadeleler birbirine daha çok dokunuyor, birbirini besliyor, hiçbiri birbirinden bağımsız değil, birbiriyle iç içe... aç kalan, açıkta kalma tehlikesi gittikçe büyüyen, doğası yağmalanan, havası kirlenen ve nefes alamayan, istediğini giyinemeyen, sokakta rahat dolaşamayan, geleceğinden endişe duyanların hepsi aynı, kaygıları aynı. Sokakta yan yana gelme, omuz omuza davranma, birbirine yoldaş olma eğilimleri bu yüzden güçleniyor, Ortak mücadele örgütleri kuruyor, güçlerini birleştirmeye çalışıyorlar. Ve faşizme, bu ceberrut düzene karşı daha güçlü olmaya çabalyorlar.

Egemen sınıflar, günümüzün tiranları, dünküler gibi bugün de bu çabayı boşa çıkarmak için ellerinden geleni yapıyor, boş durmuyorlar. Şiddete daha çok ihtiyaç duyuyorlar, korkuyu yayarak yöneteceklerini sanıyorlar. Halkın arasına güvensizlik ekmek, halkların bilincini bulandırmak, onların acil taleplerinin ötelemesini sağlamak için her yolu deniyorlar. Komplolara, provakasyonlara, katliamlara başvurmaktan çekinmiyorlar. Dün de aynısını yapıyordu, bugün de aynısını yapmaktan çekinmiyorlar. Bunun için kürtleri, ermenileri, rumları, komşu ülke halklarını düşman göstermekten, onlara savaş açmaktan bir an olsun vazgeçmedi-vazgeçmiyorlar. Savaş ve nefret dili, düşmanlaştırıcı dili kullanıyorlar.

Daha dün, istiklal caddesinde bomba patlatarak-masum insanları katlederek böyle bir provakasyona daha giriştiler. Kuzey Kürdistan'da uyguladığı milli zulüm kesintisiz devam ederken Güney ve Rojava kürdistanına yeni bir işgal saldırısının gerekçesi yaptılar ve bir katliam saldırısını daha başlattılar. Sınır ötesine Rojava ve Güney Kürdistan'a işgal saldırısıyla geçinemeyen, barınamayan gün yüzüne hasret kalan halkların önceliğini değiştirmeyi hedeflediler, "bekaa" kandırmacasıyla pohpohlanmaya çalışılan milliyetçilikle kendini hedef olmaktan çıkarmaya, halkların ortak mücadele bilincini, onların ortak eylemini sabote etmeye çalıştılar.

...Yıkılan, darbelenen mevzileri tamir etmek, yakın ilişkileri örgütlemek, kopan ilişkileri toparlamak, öne çıkanları bir adım daha öne çekmek. Basitten karmaşığa, küçükten büyüğe, legalden illegale tüm örgütlerimizi ve ilişkilerimizi sağlamlaştırmak. Ve kazanımlarımızı, örgütlerimizi, kadrolarımızı, yoldaşlarımızı ve ilişkilerimizi her türden saldırılardan koruyarak yeni kazanımlar hedeflemek. Bu ilk başta gelendir. . . .

Fakat, egemen sınıfların ve faşist iktidarın işi zor. Artık, milliyetçi söylemler, "vatan-millet-bekaa" propagandaları eskisi gibi karşılık bulamıyor. Bu, egemen sınıfları ve faşist iktidarı daha da çileden çıkarıyor. Daha çok saldırganlaşıyor, gözü dönmüşçesine pervasızlaşıyor. Söylemleri ve yaptıklarıyla ağzlarından salyalar akıyor.

Hem ekonomik hem de siyasi olarak halkın en temel isteklerine cevap verebilecek olanağı bulunmayan faşist iktidarın halkların yükselen taleplerine, itirazlarına karşı şiddet ve baskısını daha da artacağı muhakkak. İktidarın başka çaresi de yok.

Şiddet ve baskıyı arttırırken diğer bir yandan da dikensiz gül bahçesi vaad etmekten geri durmuyorlar. Bütün dünya "bizi kısıkanıyor", "bizim gelişmemizi çekemiyorlar", "onun için bizimle uğraşıyorlar" yalanından da vazgeçmiyorlar. Taksimde patlattıkları bombanın ardından timsah gözyaşları dahi dökabiliyorlar.

Fakat eski inandırıcılıklarını yitirdiklerinin de farkındalar.

Daha dün düşman ilan ettiği bölgedeki devlet adamlarının, “katil, diktatör” dediklerinin kapısında, yaşadıkları ekonomik krize “bir parça bal” için el pençe durabiliyorlar. el-etek öpebiliyor,

Yaklaşan seçimler faşist iktidarın kimyasını bozmuş durumda. Bir yandan yaşanan ekonomik ve siyasi krizin kitle desteğini zayıflatması, diğer yandan egemen sınıfların temsilcisi diğer gerici kliğin onun karşısında güçleniyor olması faşist iktidarı kaygılandırıyor. Fakat, daha da önemlisi, halkların her iki kliğe de, hem sokakta hem seçimlerde itiraz edecek birleşik eğiliminin, bilincinin ve cüretinin gelişiyor olması, hem iktidardaki Cumhur ittifakını, hem de Millet ittifakını kaygılandırıyor.

2015 ortalarından itibaren yükselen faşist ablukanın darbelediği, sindirdiği, geri çekilmesine neden olduğu devrimci ilerici mücadelelerin yaralarını sarıyor, toparlanıyor olması bunun göstergesi. Birleşik siyasal kampanyalar düzenleniyor, kopmuş kitle ilişkileri tamir ediliyor, bağlar güçlendiriliyor ve yeni bağlar kuruluyor.

İşçisinden köylüsüne, kadınından farklı cinsel kimliklere, gençlikten çevre mücadelesine, ezilen inançlardan kürt

ulusuna kadar mücadele dinamiklerindeki gelişmeler, direnişler faşist ablukanın parça parça yarıldığını gösteriyor. Yalnız bu mücadele alanları değil;

Silahlı mücadele dinamikleri, dağda ve şehirlerde yıkılan mevzilerini yeniden inşa ediyor, edindiği deneyimleri yakaladığı fırsatlarla güce dönüştürüyor, eylemselleştiriyor. Milislerin şehirlerde irili ufaklı eylemleri hiç durmadı, karşı devrimin ekonomik finans merkezleri, gerici kurumları, bekçi ve polisleri, askeri kurumları ve sivil-faşist odaklar milislerin hedef olmaktan kurtulamadı. Şimdi daha da örgütlü, edinilen deneyim ve tecrübeler ışığında daha etkili eylemlerin planlarını yapıyor.

Propagandası yapılan o koca koca gelişmiş teknikle teslim alınamayan, hareketsiz bırakılmak istenen gerilla karşısında çaresiz kalan faşizm, şimdi kimyasal silahla teslim almaya çalışıyor. Buna rağmen gerillanın mevzileri tek tek

düşüren eylemlerini engelleyemiyorlar, aldıkları kayıplarını gizleyemiyorlar. Tekniği boşa çıkaran bilinçli irade her türden saldırıyı boşa çıkarıyor. Gerilla kendine has özelliği ve özgünlüğünü kullanarak, yetenek ve kapasitesini geliştirerek düşmanına cevap veriyor vermeye de devam edecek.

Tün bunlar, halklar cephesindeki gelişmelerin öne çıkanları, gizlenemeyenleri ve çıplak gözle

görünenleri. Bir de bunun görünmeyenleri var. Milyonların sessiz çığılığı, görünmeyen eylemi, duyulmayan itirazı var.

Rüzgar bizden yana; örgütlenelim, örgütleyelim

Açık faşizmin yoğun ve kesintisiz saldırılarının hem devrimci öncülerde hemde kitlelerde yarattığı dağınıklık ve sinmişlik hali kırılmış, kısmen de tersine çevrilmiş durumda. Sınıf mücadelesi gelişme eğilimindedir. Bu açıktır. Bu eğilimi güçlendirmek ve kazanımlarla ilerlemesini, gelişmesini sağlamak sosyalistlerin ve devrimcilerin ivedi görevidir. Mücadelenin gelişimi, kendiliğindenci gelişen bu eğilime yapılacak bilinçli müdahaleye bağlıdır, bu mücadele kendi haline bırakılmamalı bilinçli bir önderlikle buluşturulmalıdır.

Buradan hareketle karşımıza çıkan **ilk görev**, kendi örgütsel yapımızı yeniden örgütlemek olmalıdır. Yani içten dışa doğru yaraları sarmak olmalıdır. Faşizmin yoğun saldırılarının tahrip ettiği tüm mevzileri gözden geçirmek, tamir etmek, kopan-dağılan yakın ilişkileri toparlamak ve sağlam temelde yeniden örgütlemek, öne çıkanları bir adım daha öne çekmek. Basitten karmaşığa, küçükten büyüğe darbelenen tüm illegal örgütlerimizi ve ilişkilerimizi sağlamlaştırmak, legal örgütlerimizi yaygınlaştırmak. İlegal, disiplinli ve sağlam temele dayanan örgütler faşizmin azgın saldırıları karşısında uzun soluklu ve dayanıklı olurlar ve kendi yapılarını koruyabilecek, süreklilik sağlayabilecek yeteneği sergileyebilirler.

Bu aynı zamanda faşist AKP-MHP iktidarı da dahil tüm gerici sınıfları, sahip oldukları gerici devlet mekanizmasıyla birlikte yıkmak için Sosyalist Halk Savaşı perspektifi doğrultusunda örgütlenmek ve konumlanmaktır da. Kazanımlarımızı, örgütlerimizi, kadrolarımızı, yoldaşlarımızı ve ilişkilerimizi her türden karşı devrimci-gerici saldırılardan korumak, kazanımlarımız üzerinden yeni yeni ilişkilere ulaşmak, ulaşılan

yeni ilişkileri örgütleyerek yeni kazanımlar hedeflemek için de bu temel gereklidir. Bu ilk başta gelendir. Bu, saldırılara karşı sağlam bir örgüt, sağlam bir Parti demektir.

Devamında ise; görünen ve görünmeyen mücadeleciler toplumsal dinamiklerin/kesimlerin ortak noktalarını ustaca bulmak, bu kesimleri demokratik işleyişle buluşturmak ve örgütlemek. Çeşitli biçim ve içerikte birleşik mücadele araçları geliştirmek. Var olan birleşik mücadele araçlarını da geliştirerek devrim mücadelesine itki katacak dinamikler haline getirmeyi hedeflemek. Faşizme karşı birleşik mücadeleyle her alanda direnişler büyütülmeli, geliştirilmelidir.

2023 yılının başkaca görevlerinin içinde öne çıkanları bunlardır. Maoist Parti/örgüt sağlamlaştıkça, kendini koruyarak geliştikçe birleşik mücadeleye güç verir, onu geliştirir. Tersinden de birleşik mücadele geliştikçe de Maoist Parti/örgüt gelişir. Sonuçta da devrim mücadelesi gelişir. Birbirinden bağımsız olmayan ve birbirini besleyen bu iki görev aynı zamanda sağlam bir Maoist Parti bilincinin ve sağlam bir devrim bilincinin gereğidir de.

Yeni yılda devrim mücadelesinin bizlerden beklentisi nettir; daha fazla cüret, daha fazla cesaret.

Devrimci Militan Kişiliği Kuşan, MAOİST PARTİ'yle Bütünleş!

Tarih tekerrürden ibaret değildir. Her dönemin kendine ait dinamik olguları, çelişkileri vardır. Dolayısıyla her dönem kendine özgü nesnel koşullar içerisinde değişiklikler, gelişimler gösterir. Tarihin tekerrürden ibaret olduğunu söyleyenlerin beslendiği ideoloji burjuva ideolojisidir. Bu teze teslim olurlar ve olayların akışını bekleyip, içerisinde yer almaz, kendine düşen misyonu yerine getirmezler. Yani insanın rolünü yadsırlar.

Devrimcilerin tarihi asla böyle değildir ve olmamıştır da. Devrimciler tüm tarihsel dönemlerden dersler çıkarmayı bilmiş, insanın buradaki rolünü her daim vurgulamıştır ve pratiğe dökmüştür. Uygulayıp uygulayamaması ise taktik politikaların veya stratejik belirlemenin doğru olup-olmaması ile ilgilidir. Buradan nereye çıkmayı hedefliyoruz; Bugün yaşanan olayları geçmişte yaşanan olaylarla benzetip, süreci kavrama ve buna uygun hareket etme pratiğine girmeden tarihte **“böyle oldu”** bu defa da **“böyle olacak”** söylemleri ve hareket tarzıyla adeta yaşananlara kayıtsız kalarak **“teslim olma”**nın gerekçelerini teşhir etmek, bu türden anlayışı mahkum etmek ve bir an önce devrimci pratiğe geçirmektir. Kısa ve öz amacımız; gerekçe dünyasını yıkmak, doğru ile bütünleşmek, cesareti kuşanıp dünyayı değiştirme eyleminin içerisine tüm benliğiyle katılacak devrimci kişiliği ön plana çıkartmaktır.

Resmi burjuva tarihle değil, devrimci-komünist tarihle ilerle!

Tarih tekerrürünü daha somuta indirirsek; faşist AKP'nin iktidarda olduğu 21 yıllık sürenin 2015-2016 sonrasını 12 Eylül Askeri faşist cunta dönemiyle aynılaştırılarak, bir benzeri olarak ele alınmaktadır. Bu iki dönemi ve uygulananları birbirine benzer görüp, düşmanın uygulamalarını daha çok ön plana çıkartıp devrimci-komünistlerin direnişlerini arka planda tutarak sürece **“teslim olma”**, yada güçlü-güçsüz kıyaslamasına girerek kendini güçsüz görme

“gerekçe”siyle atıl ve pasif durumda kalma adeta birbirini örgütleyerek bir çığ haline gelmiş durumdadır. Öyleki son bir-iki yıllık süreçte devrimci-demokratik dinamizmin bu kadar aktif olmasına rağmen reaksiyon göstermeme normal olarak karşılanmaktadır.

Benzerlik, aynılık olarak ele alınan süreçlere karakterini veren ideolojik aygıt faşizmdir. Sovyet ve Çin devrimlerinin geriye dönüşler yaşaması ile dünyaya hakim olan sistem emperyalist-kapitalist sistem olmuştur. Emperyalist-kapitalist sistemin sürdürücüsü olan çok uluslu ve ulusal tekeller dünya nüfusuna oranla bir avuç insanı temsil ederler. Büyük sermayeye/tekellere sahip bir avuç burjuvazi ise kapitalist sistemin çarklarını korumak ve döndürmek adına neredeyse tüm insanlığa barbarca koşullar altında yaşam sunarlar. Emperyalizme ekonomik ve siyasi olarak bağımlı burjuva demokratik devrimlerini yapamamış **“TC”** devleti gibi yarı sömürge ülkelerde ise bu döngünün devam etmesi için barbarca koşullar daha da ağırlaşır, devlete faşizm karakterini verir ve bu gibi devletler faşist diktatörlüklerle yönetilir. Diğer yandan burjuva demokratik devrimlerini yapmış kapitalist ülkelerde de faşizm devlet biçimi/ yönetim şekli olmasa da burjuva demokrasinin aynadaki diğer yüzü olarak buralarda da kullanılmaya her zaman hazır beklemektedir. Ve faşizm, başvurduğu yöntemler-araçlar farklı coğrafyalarda ve farklı tarihsel ve iktisadi koşullarda biçimde değişiklik gösterirler.

Türkiye-Kuzey Kürdistan'da da faşizmin amacı 1980'lerde nasılsa 2022'de de özünü korur. Buradan hareketle bu dönemlerin birbirine benzemesinin sebebi bahsi geçen bu iki dönemde faşist ideoloji ile yönetiliyor olmasıdır. Burada şaşırılacak ve gerekçe duvarlarının arkasına saklanılacak bir durum yoktur, olamazda. Bize düşen görev; birinci olarak bu saldırı

konseptine karşı MLM ideoloji ile donanmış Parti bilincinde netlik, yoldaşlığın amansız savunucusu ve uygulayıcısı olmak, düşmanımızı doğru tanımak, dünya devrimci hareketinin deney ve tecrübelerinden doğru bir şekilde yararlanmaktır. Bunları doğru veya doğruya yakın kılar isek işte o zaman süreçlerin özelliklerini ve karşı koyuşu örgütleyebilmiş oluruz.

Düşmanı tanıma(k)

Bir savaşı-düelloyu-yarışı kazanmak için öncelikle düşmanımızı yada rakibimizin durumunu, yapacağı veya yapabileceği hamleleri bilmek, öngörmek gerekir. Bu daha da çeşitlendirilebilir fakat esas nokta düşmanı tanımadır. Bu noktada düşmanımızın tahlili Komünist Önderimiz İbrahim Kaypakkaya yoldaş tarafından dönemi dönemine tespit edilmiş ve bugünlere Partimizin de katkılarıyla getirilmiştir. Düşman tahlili süreçleri gerekli belgeler de açık ve net şekilde ortaya konulmuştur. Bize lazım olan ise bu bilimsel tahlilleri doğru okumak, yöntemi rehber edinmektir. Net olan şey bizim bunları yeteri düzeyde anlayamadığımız, kavrayamadığımızdır. Net olan, bir savaş içerisinde olduğumuzdur ama net olmayan bu savaşı verdiğimiz düşmanı yeteri düzeyde tanıyamamızdır. Buradan hareketle daha önce yapılmış tahliller üzerinden biraz da olsa geçelim.

Faşist AKP-MHP iktidarı, 2015-2016 süreciyle yeni bir konsept içerisine girdi. Bunun sebepleri vardı. Birinci olarak, kürt ulusal hareketiyle “çözüm süreci” başlattı. Bu süreci kürt ulusal hareketine(ve devrimci-sosyalist harekete) oranla askeri anlamda daha verimli kullandı. Daha önce yapmak istediği ama cesaret edemediği, sıcak çatışma koşullarından kaynaklı yapamadığı belli kilit noktalara kalekol ve karakollar inşa etti. Bu kalekol ve karakollar neredeyse gerillanın hareket alanlarının bütününe hakim olabilecek ve geçiş alanlarını denetim altına alabilecek şekilde konumlandırıldı. Yine, yeni bir sistemle yaptığı bu inşaatları dağların, tepelerin içini oyararak yaptı ki, dışarıdaki hareket tarzını neredeyse sıfıra indirme amaçlandı. Teknik ve teknolojik olarak ise emperyalist güçlerin güdümünde ciddi envanterler oluşturdu. AR-GE çalışmalarına hız vererek ve ciddi yatırımlar yaparak, esasını dışarıdan temin ettiği teknik malzemeler ile teknolojik ilerleme kaydetme yolunu tuttu. Gerilla ile uzun yıllar verdiği savaşın

tecrübe ve eksiklerine de (ve dünya gericiliğinin tecrübelerine de) dayanarak, 2016 sürecine modern savaş yöntemi ile start verdi. Kalabalık insan gücüne dayanmak yerine teknolojik araçları kullanmayı esas aldı. Binlerce askerin ayları bulan operasyonları ile elde ettiği sonuçları İHA-SİHA, savaş uçakları ve yer istihbaratı vasıtası ile yapma yeteneğini geliştirdi. İslamcı barbar çetelerini fonlayarak önce ülke dışında daha sonra ülke içerisinde askeri operasyonlarda kullanmaya başladı.

İkinci olarak, yıllar boyunca birlikte halkların üzerine kabus gibi çöktüğü diğer iktidar kliği “Gülen cemaat” kliği ile ters düştü, çatışmaya girdi. Tüm kurumlardaki Gülen cemaati örgütlenmesini tasfiye etmek için yeniden yapılanmaya girdi. Askeri kurumlar, bürokrasi, yargı/hukuksal kurumlar, eğitim ve diğer tüm temel kurumlar baştan sona kendi kadroları ile dolduruldu. Kurumsallaşma yolunda ciddi adımlar attı. Kurumların hakimiyetini bu şekilde sağlamış oldu.

Üçüncü olarak, Gezi/Haziran ayaklanmasından dersler çıkardı. 79 ilin ayağa kalktığı bu şanlı direnişte kendi eksikliklerini tespit etti. Paramiliter örgütlenme yani SADAT, Osmanlı Ocakları vb bu direnişten çıkarttığı derslerle örgütlendi yada önem verilerek geliştirildi. Bu tür ayaklanmalara hazırlıksız yakalanan devrimci/sosyalist öncülerin halkla buluşmadığı için ayaklanmanın giderek zayıfladığını gördü-anladı ve bu çatlağı daha da büyütme adına devrimci, komünist örgütlere büyük çaplı saldırılar başlattı. Öncüler ile halk arasındaki var olan bağı tasfiye etmek, olmazsa iyice zayıflatmak için tüm gücünü neredeyse kullandı. Ezelden beri uyguladığı sindirme, korkutma, yok etme politikası bu süreçlerde zirveye ulaştı.

Dördüncü olarak ise, geçmişten bu yana kullanılmasına rağmen, fakat AKP faşist iktidarı ile daha da geliştirilen özel-psikolojik savaş yöntemidir. Burjuva medya, sosyal medya uygulamaları vb daha birçok araç bir havuz içerisinde toplanarak merkezi denetimle kurumsallaştırıldı. İnsanların yaşamını

yönlendirecek-örgütleyecek-yeniden şekillendirecek donanımlı bir araç haline getirildi. Diziler, tartışma-eglençe-yarışma programları üzerinden insan yaşamına o denli dahil olundu ve müdahale edildi ki reel yaşam yaşanılmaz durumdayken, bu programlarla adeta herşey mükemmelmiş gibi toplum hipnotize edildi, ediliyor.

Son olarak, inşa ettiği kalekol ve karakollar ile nasıl ki kırlarda denetimini üst seviyeye çıkarmayı hedeflediye aynı şekilde şehirleri de bu tip karakollara çevirme yolunda çalışmalarını sıklaştırdı. Şehirlerin en ücra köşeleri dahil mobese kameraları ile donatıldı. Esnaf, şirket kameraları yani özel mülkiyet de dahil düşman denetiminde aktif şekilde kullanılmaktadır. Yine özellikle CoronaVirüs salgını ile birlikte, virüsü denetim altına alma bahanesiyle türlü yasalar çıkarıldı. HES kodları gibi uygulamalar ile sıkı takip sistemi kuruldu. Elbette şehirlerdeki değişik araç ve yöntemlerin kullanılmasında, 2015-2016 Özyönetim direnişlerinden çıkardığı dersler ve tespit ettiği eksiklikler de önemli rol oynadı.

Düşman dün de bugün de aynı amaç uğruna türlü yöntemler kullanarak varlığını pekiştirdi, kendini ve sistemini sağlama almaya çalıştı. Dün köy yaktı, bugün köyde yaşayacak koşulları ortadan kaldırıyor. Dün esas olarak onlarca/yüzlerce ajanın-hafiyenin fiziki takibiyle şehirlerde denetim sağlamaya çalışıyordu bugün ise aynı anlayış üzerinden teknik-teknolojik denetimi geliştirdi.

Bunlardan Hareketle;

80'lere, 90'lara faşizm nasıl ki barbarlığı ile damgasını vururken, bizde bu barbarlığa karşı verdiğimiz şanlı direnişimizle damga vurduk. En büyük silah olarak hapishaneleri bize karşı kullanırken bizde hapishaneleri mücadelenin merkezi haline getirerek cevap verdik. Askeri-siyasi eğitimlerden tutalım da, hapishane firarlarıyla onları kendi zindanlarına hapsedtik. Köylerimizi yaktı, kıra çekildik silah kuşandık. Şehirlere göç ettik işçi sınıfı öncülüğünde, fabrikalardan okullara her bir alanı

mevziye çevirdik. Yani o dönem bunlar, faşizmin baskın saldırıları gerekçe gösterilerek geriye çekilmiş olunsaydı bugünlere taşınacak bir tarihte olmayacaktı.

Gelelim son 7-8 yıllık sürece. Çok önemli kırılmaların olduğu, aynı zamanda çok önemli

devrimci militan duruşlarında sergilendiği bir dönemdir. Düşmanımızı tanımaya çalışırken, onun özelliklerini gözümüzde büyütme için çabalamadık. Hasımların birbirini tanınması, gücünü bilmesi ve verilen savaşı lehine sonuçlandırması hasımlığın bir gereğidir. O halde düşman haklı kavga verenleri yok etmek uğruna ne tür değişimler-gelişimler içerisine girdiyse bizde geri durmadık ve durmamalıyız da. Bu noktada ciddi örnekler, çok önemli deneyim, tecrübeler bulunmaktadır. Gerekçelerin arkasına sığınmak yerine bu deneyim ve tecrübelerden yararlanmak, ileriye taşınmak bugünün en acil görevi ve onurlu duruşudur. Bugünün acil görevi, Parti ideolojisi ve savaş stratejisiyle bütünleşmiş devrimci militan duruştur. Bu duruşu sağlamak demek, devrim için gerekli olan ne varsa yerine getirmek için tüm benliğimizle hazır olmak demektir. Bu noktada bazı somut örnekler ile devam etmek gerekirse; 2015 Fehmi Altınbilek eylemidir. Yarım asırı bulan arayışın sonunda tarihte en kritik eylemlerden biri olarak yerini almıştır. Köklerine sıkı sıkıya sarılmış, Parti'nin savaş perspektifini ve talimatlarını koşul ne olursa olsun yerine getirme bağlılığıdır bu. Düşman çemberinde istihbarat toplama, araçlarla donanma

ve hedefine kilitlenme noktasında çığır açan bir örnektir. Yine düşman çemberinde teslimiyet çağrılarına bedenleriyle cevap olan Fırat ve Şiyar yoldaşların komünist duruşları bizlere rehberdir. Ve daha nicesi tarihimizce çoğaltılabilir. Düşmanını tanıyan, Partisini tanıyan, devrime odaklı, fedai militan duruş yoldaşlarımızın ortaya koyduğu çizgi tam olarak budur!

Burada önemli mesele, yaratıcılık yanımızı ve günün araçlarını doğru kullanabilme yeteneğimizi eskiden koparamamak, gelişime kapalı olmamızdır. Bu konuda bir hayli geride olduğumuzu kabul etmemiz gerekir. Halbuki Parti'nin bu konuda bilinci nettir. 4.Oturumda bilişim, teknik-teknoloji ve daha birçok konuda perspektif sunmuş ve olanakları kullanma, imkanlarını seferber etme yönünde düşüncesini beyan etmiştir. Öyle bir zaman dilimi içerisindeyiz ki, ihtiyacımız olan ve olabilecek birçok teknik-teknolojik bilgi hemen elimizin altındadır. Bilgiye ulaşmak, yeni birşeyler yaratmak bugün çok daha kolaydır. İnternet bu konuda birçok ihtiyacı karşılayabilecek veriyi taşımaktadır. Yani, nasıl yapacağız? elimizde araç yok? bu aracı yapabilecek bilgi yok? vb gibi söylemler tamamen "gerekçe"lerdir. Bu bir imkandır ve doğru yöntem ve güvenlik alınarak kesinlikle devrim lehine kullanılabilir.

Yaratıcılık noktasında özellikle Kürt ulusal hareketinin gerillasını ve HBDH milislerini örnek almak gereklidir. Bu konuda özellikle gerilla, düşman

karşısında yenilikçi-yaratıcı bir tarzla insanın bilinçli dinamik rolünün önemini kesinlikle ortaya koymaktadır. "İnlerinden çıkamıyorlar" dediği gerilla dağları düşmana dar etmektedir. Kafasının üzerinde keşif uçağı yoksa adım atamaz durumdadır. Havacılık tekniğini son raddesine kadar kullanmasına rağmen düşman kayıp almaktan kurtulamamaktadır. Üstelik en korunaklı olduğu şehirlerde dahi şehir gerillasından/milisinden kaçamamaktadır. Savaş tünelleri düşmanın hava tekniğini esasta boşa düşürmüştür. Bir kazma, bir kürek ve devrimci irade yüzlerce milyon dolar harcanarak yapılan teknik karşısında üstün durumdadır, savaşa nasıl yön verdiği herşey ortadadır. Her şeyi "güllük gülüstanlık" gösteren, gerillayı ve milisleri iki elin parmaklarıyla tarif eden (işçi, emekçi, kadın ve gençlik direnişlerini de gizleyen) burjuva medyaya rağmen Gerilla'nın ve milislerin eylemleri hiç durmamıştır. Psikolojik ve fiziki üstünlük kimdedir bu sonuçlardan öğrenilebilir.

HBDH milisleri de şehirlerde istenirse her türlü eylem yapılabilir gerçekliğini ortaya koymuştur. Ayrıca bir şehir eyleminin günümüzde ne kadar etkili olduğunu özellikle "TÜGVA" ve Bursa'da gardiyanlara yapılan eylemler bize göstermiştir. Şehirler ne kadar denetimli ise o kadar da hedefi bol alanlardır. Sıkı gözlem, sağlaması yapılmış güvenlik tedbirleri, yaratıcılık sayesinde elde edilmiş araçlar ile şehirlerde basitten karmaşığa irili ufaklı eylemler yapılabilir ve eylemin nitelik seviyesi yükseltilebilir.

Sonuç

Birşeyleri paylaşmaya çalıştık. Amaç yeni bir tespit de değildi. Var olan tespitlere ek yapmak ve olanı vurgulamaktı. Hiçbir teknik gücün, psikolojik-özel savaşın, sayıca üstünlüğün haklı olan kavgaya karşı ve bu kavga içerisinde insanın bilinçli dinamik rolünü esas alıp ilerleyen güçlere karşı üstün gelemeyeceği gerçekliğini tarih dünden bugüne bize anlatmaktadır, biz de hatırlatmak istedik.

Partimizin devrimin üç stratejik ayağı, olmazsa olmaz olarak gördüğü üç bileşeni; Parti, Ordu, Cephe'yi güçlendirmek biz militanların katılımı ile gelişecek, güçlenecektir. Geri durmak, hazır olanı yapmak değil, ileri çıkararak ve yaratarak/üstüne katarak bu kavgayı büyütebiliriz. Bu anlamda Sosyalist Halk Savaşı mevzileri nitel ve nicel anlamda büyütülmeli, geliştirilmelidir. Bu örgütlü-örgütsüz tüm bileşenlerin kaygısı olması gerekmektedir.

Devrimci durum her geçen gün yükselmektedir. Daha da yükselmesi kaçınılmazdır. İşçi, emekçi, kadın, Lgbti+, gençlik, doğa savunucuları gemileri yakmaya başlamıştır. Durdurulamaz bir gelişim içerisinde coğrafyanın her bir yanı direniş alanına çevriliyor. Ve her geçen gün daha da artan ekonomik-politik kriz bu direnişleri yaygınlaştıracak, eylemlilikleri ilerletecektir. Bu objektif durumu, bu sarsılmaz

rüzgarı arkamıza alarak Sosyalist Halk Savaşı ile buluşturmak Partimizin perspektifidir. Parti perspektiflerini yaratıcı bir biçimde somuta uygulamak militanların birincil görevidir. Bu anlamda partimizle ilişki içerisinde olan tüm örgütsüz güçler de dahil tüm militanlar daha ileri seviyede Parti'yle bütünleşmeli, askeri güçlerimize aktif katılmalı, destek vermeli ve devrime sıkı-sağlam adımlarla ilerlemeliyiz.

Gerillanın kaleminden.....

Fırtınalı Gecede Üç Kızıl Karanfil

Onlarla yürümek kutsala yürüyen bir karınca kadar emekçi ve temiz olmayı zorunlu kılar. Yükleri omuzlayan, ölüme gülen, dosta güç düşmana korku olmaktır onlarla yürümek. Yürüyüş eylediler gecenin karanlığından gelecek aydınlık günlere, ondandır ki isimlerinin geçtiği her yer ve her an, isimlerini duyan her yoldaş aydınlanıyor şimdi. Ardlarında bir güneş bırakabilen ölümsüzleşenlerimiz kavgayı öğretiyor bizlere, onlardan öğrenmek, onlar kadar kararlı ve inançlı olabilmek her partizanın görevidir.

İşte **“bize ölüm yok”** sözünün gerçekliğini yaşama iz bırakarak kanıtlayan ve yaşamı ilmek ilmek ören duruşlarıyla öncüleştiren komutanlarımız. Her anını devrime adanmak, her gününü partinin ilerletilmesine harcamak, yıllarını vermek, partiyle, savaşa bütünleşmek onlar için nefes almakla eş değerdi. **Eğer yaşıyorsa bir devrimci; halk sevgisi, partiye bağlılık ve adanmışlıkla yaşamalıydı, ondandır halkın bağrında hiç durmadan yeşermeleri.**

Emeğe, alın terine, nasırlı eller ürettiğinin sahibi olsun diye adanan canlar halkın bağrında yeniden ve yeniden hayat bulur. Faşist çeteler her canımızı aramızdan aldığı anda bitirdi sanar, ancak önce bir bir sonra binlerce çoğalan halkın yükselen dalgası yeniden canlandırır düşenlerimizi yüreklerde, sokaklarda, dağlarda ve işçi grevlerinde. Yangın yayıldıkça ateş daha bir görkemli olur, görkemi kötülüğü yakmasındandır, halkın ateşi de görkemiyle celladı boğacak kadar büyüdüğünde komutanlarımız yine önümüzde kavgaya öncülük ediyor olacaktır.

Şahin, Mercan ve Doktor yoldaşlar da dalgalansın diye emeğin kızıl bayrağı, karanlık geceyi aydınlatan bir direnişle selamladılar yoldaşlarını, bizleri... Ne uçakları, ne bombaları çare etmeyen düşman acze düşüyordu, düşmanın her mermisine partizanca cevap veriyordu yoldaşlarımız, mütevazî bir gerilla

noktasını bir direniş kalesine çevirmiş olmanın sevinciyle çarpışıyorlardı.

Çarpışırken düşmanla, patlatırken silahını ılık ılık atan yüreklerinde birbiri için kaygılanan yoldaşlık, her biri birbirini düşünen, yanındaki yoldaşını oradan çıkarmak için çarpışan bir koca yüreklilikle tanıdı Dersim’in gecesini sizleri ve şimdi devralıyor yoldaşlarımız bu onurlu direniş ve yaşamınızı. Hayatın garip bir cilvesi, zamansız gidiyor en güzelleriniz, umulmadık anda alınıyor haberleriniz. Sizlerle tekrar görüşmek için, sarılmak için can atarken, yüreğimizi sıkıştıran haberiniz geliyor ansızın, elbette bir direniş destanıyla geliyor o gecenin haberi, düşmanın ne kadar da korktuğunu duyuyor ve görüyoruz sonraları, tüm tekniğiyle saldırdığını, saatlerce alana sokmayışınızı duyuyoruz. Göz yaşıyla gülmek düşüyor bizlere ve direnişinizi, isimlerinizi, yaşamlarınızı bayraklaştırmak düşüyor biz kalanlara..

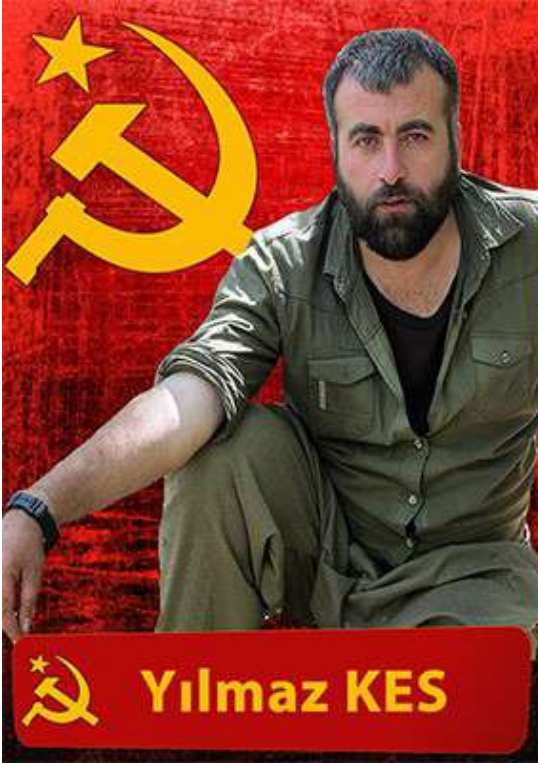
“Onlar gül denizindedir şimdi... Anıları ışıklı yollu sevdaya ve güneşin neferidirler”

Dersimin soğuk bir sonbahar gecesini, yıldızları seyrederek uykuya dalmayı bekliyor ve arada bir yoldaşlar ile uyku öncesi sohbetlerimize dalıyorduk. Gerilla yaşamında belki de en güzel yan yıldızları sürekli izleyebilmek, şehir ışıklarından uzak yıldızların altında yoldaşlarıyla sohbet etmek ve uyumaktır. Her sohbet döner dolaşır savaş gerçekliğine gelir, diğer yoldaşların şuan ne yaptığı yada düşman hareketliliğinde neler olduğu, yoldaşların durumunun iyi olup olmadığına gelir.

Umutları aynı düşlerin yoldaşlarıdır dağlarda yürüyen her neferle. Bir çatışma çıkar o alandaki yoldaşlar tek tek aklına gelir.... Bir uçak saldırısı

olur oraya varıp yoldaşlarını görmek istersin... Dost gerillaların ve parti gerillaların iyi olduğunu öğrendiğin zaman iyi bir uyku geçirebilirsin, yoksa aklın hep diğerlerindedir.

Değerler artar gerilla yaşamında..... yoldaşlık, sevgi, doğaya verilen değer, parti silahına, bir torba un'a, bir parça ekmeğe verilen değer değişir insanın gözünde.... Gerilla yaşamı sistemin alıştırılmış öğretilerini yavaş yavaş parçalar, bireysel olamazsın, israfçı olamazsın o yaşamda, çünkü yaşamın Parti değerleri üzerine kurulmaya başlamıştır. Yoldaşlık ta bu parti değerlerinin en üst seviyesidir diyebiliriz. Yoldaşın, parti savaşçısı, halk savaşçısı, silahıyla, duruşuyla, sohbetiyle bir militandır, halkı için dövüşen düşen demektir. İşte her zorlu süreçte yoldaşlarını düşünmek belki de bu değerlerin yarattığı bir olgudur.

Alana yeni gelişimin heyecanını atamadan Şahin yoldaş ve farklı yoldaşlarla da tanışacağımı öğreniyorum ve daha da heyecanlanıyorum. Gündüz almıştık Şahin yoldaşında içinde bulunduğu grubun yakın zamanda bulunduğumuz alana geleceği haberini ve gözlerimizi patikaya çoktan dikmiş beklemeye koyulmuştu. Akşam olduğunda hiç beklemediğimiz bir saatte gelen ıslık sesleri ve emekçi katırlarımızın

taşlara vuran toynak seslerini duymuş gelenlerin olduğunu anlamıştık. Bir grup yoldaş parça parça vuran ay ışığında bir kaybolup bir belirip bize doğru yürürken heyecanlı bir şekilde bir taşın üzerinde beklemiş, yoldaşlar yanımıza ulaştınca acele bir şekilde aşağıya inip tek tek selamlaşmış ve ay ışığında suratlarımızı görmek için bir sarılıp bir birbirimize bakmıştık. Her yeni yoldaş görmek, sarılmak gerçek anlamda bir güç kaynağı olur gerillaya, parti gücünün-halk ordusunun gerçekliğini yaşarsın her yoldaşta. Daha önce hiç görmediğim Şahin yoldaş tanımaya çalışıyorum sesinden ve görüntüsünden, elbette Şahin yoldaş yaklaşımıyla, ilgilenişi ve gözlerindeki parıltıyla farketiriyor kendisini. Sarıldıktan sonra elini omzuma atıp hemen sormaya başlıyor, “durumunuz nasıl, alışabildiniz mi, sağlığınız iyimi, birşeye ihtiyacınız var mı, buraları nasıl buldun, dağlar insanın dostudur” gibi sözlerle ilk dokunuşlarını yapıyordu yeni savaşçısına.

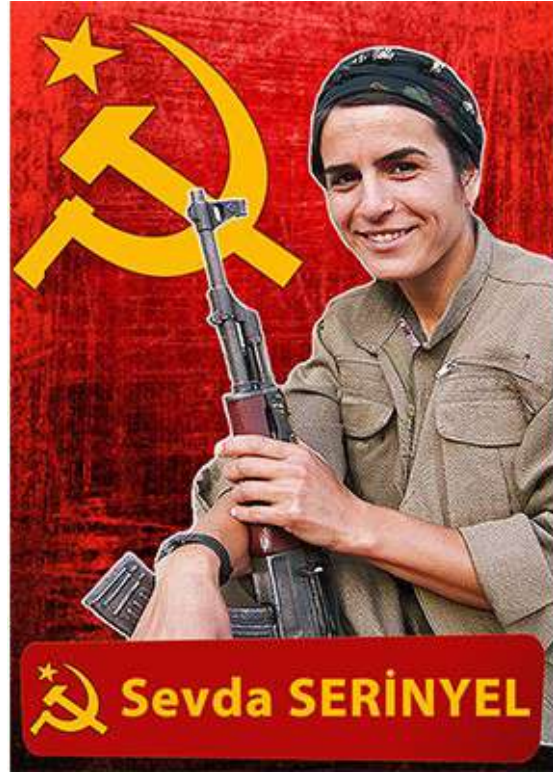
O gece ilk işimiz birkaç grup halinde etrafta konumlanıp sabahı beklemek oldu, tabi insan uyuyamıyor, etrafında partimizin gerilla güçlerinden oluşan yoldaşlar yatıyor ve sende onlardan birisin artık, sabah olduğunda her biriyle sohbet edecek, beraber yaşamın işlerini yapacaksın. Her yoldaştan birşeyler öğrenecek ve hayata geçireceksin. Bir devrimci herkesten öğrenmesini bilmezse devrimci yaşamında eksiklikler barındırır. Her kötü pratiğin öğretici birçok yanı varken her insandan birşeyler öğrenmeyi kabullenmemek değişime kapalıdır demektir. Sabahı beklerken ay ışığının önünde ufak parçalar halinde dolaşan bulutlar bir kaç saat içinde kara bulutlara dönüşünce gecenin karanlığında bir kez daha hareketlendi bizim gerilla birliği. Sağanak bir yağmur başlayınca yerleri ıslanan yoldaşlar, dışarıda ıslanmaması gereken malzemeler, yağmurluğu olmayan yoldaşlar derken ortalık bir anda hareketlendi tekrardan.

Şahin yoldaş hemen ıslanmaması gereken malzemeler için yoldaşlara seslenmeye başladı ve herkesin yeri uygun mu değil mi diye gruplara tek tek sordu daha sonra tekrardan dinlenme pozisyonuna geçtik ve bir anda sabah olmuştu

bile... Sabah uyandıığımızda Dersim'in temiz havası ve bulutlar arasından birazda olsa gülümseyen birkaç güneş parçası görmek mümkündü fakat buda çok uzun sürmedi, yine kara bulutlar toplandı ve yağmura çevirdi, gerillanın yağmur ve kar ile imtihanı Dersim özgülünde yılın uzun bir zamanını aldığından gerillalar için normal bir durumdu. Şahin yoldaş sabah enerjik bir şekilde yoldaşlarla sohbet etmeye, sorular sormaya, gülüşlerini dağıtmaya başlamıştı. Mutluluğu gözlerinden okunan insanlardan birisiydi, bir bir yoldaşlarına bakıp parti adına mutluluk duyuyordu. Onun için partiye katılan her yoldaş geleceğimize atılan bir temeldi, her yoldaşın gelişimi onun mutluluk sebebiydi.

Sabah görev dağılımı yapıldığında ben ve bir grup yoldaşı yanına çağırıp farklı bir noktaya gideceğimizi ve işlerimiz olduğunu belirtti. Birer köz çayı içtikten sonra harekete geçtik. Yolda tekrar yağmur başlamıştı, ıslanmak sorun değildi ancak Dersim'in soğuk havası etkisini her geçen gün hissettiriyordu. Şahin yoldaş gideceğimiz yeri bildiği için öncülük misyonunu kendisi üzerine almıştı, arkaya dönüp "nasılsınız, yükünüz ağırmı, yorulduanız mı," gibi sorularla bizleri kontrol ediyordu. Bir saat geçmeden sis basmış ve heryer beyaza bürünmüştü sanki, bir yandan yağmurun şiddetiyle dolan şelaleler akıyor, diğer yanda sis ve önümde uzanan bir gerilla yürüyüş kolu ve en önde Şahin yoldaş, bu muhteşem manzaraya bakarak yürüyüşe ayak uydurmaya çalışıyordum. Bazı anların insan beyninde fotoğraf gibi kalma durumu var sanırım, işte o yürüyüşte benim için o anlardan birisiydi... yürüyüşe ara verdiğimizde Şahin yoldaş yanıma oturdu ve alanı beğenip beğenmediğimi sordu, bende Karadeniz ve Kürdistan karışımı bir görüntünün oluştuğunu söyledim ve gözleri parlıyarak gülen Şahin yoldaşa eşlik ettim. "Dağlar insanı korur, yeter ki sen onunla yaşamasını bil" derdi hep... O anda da o sözü söylemişti ve Dersim katliamında insanların bu dağlara sığındığı, bu dağlarda direndiğinden bahsetti kısaca. Şahin yoldaş tarihin bizlere yüklediği sorumlulukları omuzlayan modern bir dervişe benzerdi. Günlük yaşamında Dersimin çektiği zorluklardan bahsederken gözleri uzaklara daldı, emekçilerden bahsederken hiç olmadığı kadar sorumlu hissederdi kendisini, bazen yoksullukları dinlerdi yoldaşlardan ve işimiz çok derdi sözün

sonunda. Şahin yoldaşla yaşamının insana neden güç verdiğini durup düşününce, onun gerçekten partiye bütünleştiğini, yoldaşlarına önem verdiğini, herşeyden önce parti çıkarını-devrimin çıkarını gözettiğini, yaşamı ve devrimciliği öncü bir komüniste yakışır şekilde daha fazla ciddiye aldığını farkediyorum.

Yerimize ulaştığımızda öncelikle "bir çay içsek mi?" diyerek çay isteğini mütevazice belirtti, daha sonrada yapacağımız işleri ve görevlerimizi belirterek çalışmayı başlattı. Şahin yoldaşın en büyük özelliği doğal bir öncü misyonunun olmasıydı, birçok kez emir-talimat gibi araçlara gerek duymadan yoldaşları görevlendirir, yada "yapın-edin" gibi sözlere ihtiyaç duymazdı, çünkü yaşamda doğal bir yönlendiriciliği ve öncülüğü günlük yaşamı ve örgütsel çalışmaları düzene koyuyordu. Askeri yaşamın ve savaş örgütünün en büyük özelliği merkezi yanı ve talimatların kullanılmasındır, ancak Şahin yoldaş daha bu araçlara ulaşmaya gerek duymadan örgütleyebilme özelliğiyle belirleyici bir yoldaş. Örgütçü bir insanın kendisini ve çevresini örgütleyebilmesi de kolay olmalı... hele ki savaş içerisinde bunu bir gerçekliğe dönüştürmek

gerekiyor... bulunduğumuz bir berefti ve yağmurdan korunabiliyorduk... en güzeli kuru odunumuz da vardı, ateş yakıp kurulandık. Daha sonraları eski bir soba da bulmuş Dersim'e özgü "kömbe" bile yapmıştık.

Yağışlar ve kışın gelişi kendini iyiden iyiye hissediyordu, her gün yağmur daha fazla yağmaya başlamış ve çalışmalarımız için de koşul yaratmıştı. Akşamları yerimiz kapalı olduğundan yoldaşlarla oturup sohbet edebilme ve çay içebilme şansımızda var... ilk birkaç gün 2017'de Xozat'ta ölümsüzleşen Fırat yoldaşla sohbet eder, odun kırardık ve Şahin yoldaşın bizlerle ilgilenmesi, sohbet etmesi, sürekli moralli ve motivasyonu yüksek olması bize ayrı bir güç kaynağı oluyordu. Kaldığımız berefin(mağara) önüne oturup çayını alır bizi de çağırırdı, buralardan geçen yoldaşları, onun tanıklık ettiği, alanda kalan ölümsüzleşmiş yoldaşlardan bahsederdi, dağların tanıklık ettiği şeyleri anlatırdı, dağların dili olurdu zaman zaman.

Katliamın, bombaların, pusuların, şehitlerimizin en büyük tanığı dağlardır ve dağların dili olabilmekte zor olsa gerek. Bir devrimcinin emekçi olması gerekir, çünkü emek vermeden devrimci savaş örülemez,

Şahin yoldaşın bize örnek olan bir yanı da bu olmuştur. Yük taşındığında, malzeme depolandığında, katır yüklendiğinde, bir yoldaş hasta olduğunda veya eğitimlere kadar Şahin yoldaşın dokunuşunu görebilmek mümkün olmuştur. Yağmurun çok yağdığı bir gece yoldaşlar erzaklarını taşıırken yükleri devrilmiş ve yardım istemek için yanımıza gelmişlerdi, Şahin yoldaş en önde o işi bir an önce bitirmek için koşmuştu, bir çok yoldaşın olmasına rağmen Şahin yoldaşın o iş daha iyi olsun, erken bitsin diye en önde gittiğine birçok kez tanıklık etmiştim.

Kış kampında aldığımız askeri eğitimlerde tek tek bizleri izler eğitimci yoldaşla birlikte hatalarımızı belirtir ve doğruyu öğretmek için emek harcardı, bazen eline bir silah alıp gösterir bazen bizlerin silah tutuşunu kendi elleriyle gösterir, düzeltirdi. Düşman bilincindeki berraklığı silah eğitimlerine akıp geliyordu Şahin yoldaşın... Silahtan çıkacak hiçbir merminin boşa gitmemesi için iyi kavranması gerekirdi silahların.

HKO 1. Askeri Konferansına öncülük eden yoldaşlarımızdan olması onu partimizde ilklerden birisine öncülük eden özelliğini yüklemiştir. Konferans süresi boyunca tüm gündemlere, alabildiğine geniş bir şekilde deneyim ve tecrübelerini, ideolojik donanımını katmaya çalışmıştı. Konuşurken gözlerimizin içine bakar ve anlayıp anlamadığımızı veya kendimizi o an oraya veriyormuyuz diye gözlem yapardı. Konferans bitiminde gerillaların yüzündeki gülümsemeler, Şahin yoldaşın "bakın burada tartıştık, bahar geldiğinde herkes pratiğe geçirecek değil mi?" diyerek bizlere takılması ve baharın yaklaşması hepimizi daha da coşkulu kılıyordu.

Şahin yoldaşın, Partimizin okulu olan Akademiye göndereceği yoldaşlarla sohbetine tanıklık etmiştim... Öncü bir kadronun parti militanlarına vereceği en iyi perspektifleri sunuyor ve sonunda "parti okuluna gitme fırsatınız elinizde orada ideolojik-teorik-askeri bakımdan kendinizi donatın ve yeni insanlar olarak geri gelin" diyerek bitiriyordu.

Baharda çıkan gruplarda onunla beraber olamasam da bir süre sonra tekrar yanında buldum kendimi, yine güler yüzlü, yaşamı canlandıran Şahin yoldaşla birlikteydim. Yolculuğa çıktığımızda daha iyi farketmiştim, ideolojik-teorik derinliği kadar arazideki hassasiyeti de yüksekti ve gözleri her an yoldaşlarında ve arazideydi. Bir ses, görüntü, helikopter hareketliliğinde hemen müdahale edip yoldaşlarını konumlandırıyor. Köylülerle olan ilişkilerinde halka öncülük etmek için halktan öğrenmesini bilen bir Maoistin bilgeliğini görebilir insan ve halkın ne kadar da Şahin yoldaşı sevdiğine tanıklık etmiştim.

Şahin yoldaşla son görüşmemizde örgütün beni başka bir göreve göndermesine sevinirken ondan ve tüm yoldaşlardan ayrılacağımın hüznünü bir arada yaşıyordum. Yoldaşlarından bir gün bile ayrı kaldığında onları tekrar görememe korkusuna kapılıyor insan, düşmanın yoğun saldırılarının başladığı ve gerilla eylemlerinin de yükseldiği bir dönemdi, Kuzey Kürdistan toprakları birkez daha barut kokarken yoldaşlarından ayrılmak üzücü gelir her yoldaşa. Yine dağlarda olmak bir nebze olsun rahatlatırsa da insanı, ayrılığın hüznü ve Şahin yoldaşın son sözleri hep aklında kalıyor. Ve uzun bir süre sonra bulunduğum alanda bir eğitim sırasında telsiz muhaberelelerinde denk geliyorum, “Dersimde MKP’li 3 gerillanın ölümsüzleştiği fakat isimlerinin açıklanmadığı” anonsuna, aklıma ilk gelen Şahin yoldaş ve diğer öncü yoldaşlarımız, beraber uyuduğumuz, yorulduğumuz, güldüğümüz yoldaşlarım geliyor aklıma. Birkaç gün sonra isimler

açıklanıyor, Mercan yoldaş, Doktor ve Şahin yoldaşlar, beraber ölümsüzleşiyorlar yan yana çarpışıp düşmana fırsat vermiyorlar ve saatler sürüyor operasyon.

Üç partizanı katletmek için tüm tekniğiyle saldırıyor gericilik, üç aydınlığı aramızdan alabilmek için onlarca asker, bomba, keşif ve helikopterlerle dağlarımıza, yoldaşlarımıza saldırıyorlar. Şahin, Mercan ve Doktor yoldaşların direnişi sersemletiyor düşmanı, yatıp sipere çatılınca silahlar afallıyor düşman, bir ormanın direniş kalesine dönüşmesine şaşırıyor korkak piyonlar. Ve bizlerde, uğurlarken 3 kızıl karanfili, öncülerimizi ve komutanlarımızı.... birkez daha sıkı sıkıya sarılıyoruz silahlarımıza...

Ve şimdi sizden öğreniyoruz kavgayı, sizlerden öğreniyoruz nasıl yaşanır ve nasıl ölünür. Düşenlerimizin ayak izlerinden yürüyorsunuz şimdi, asırlar boyu yaşayacaksınız, nereden bilirdi ki zalim Dehak demirci Kawa’nın yüz yıllarca dilden dile dolaşacağını... şimdi sizler de sönmeyen meşalelerimizin arasında yerinizi alarak aydınlatıyorsunuz geleceğimizi, tıpkı demirci Kawa gibi. Şimdi savaş siperlerinde asılı resimleriniz, yürüdüğünüz patikalarda hatıralarınız. Düştüğünüz yerde yeşerecek nice partizan, ellerinde silahlarıyla niceleri atılacak kavgamıza ve zafer günü geldiğinde dalgalanan bayrağımız sizlerin isimleriyle işlenecek, atılan her kurşun sizlerin adını haykırarak karanlık gecelerde...

Aşağıdaki mektup, 6 Temmuz 2005 tarihinde Dersim’de ölümsüzleşen Özlem EKER(Dilşad)yoldaşın ailesine yazdığı mektuptur. Daha önceden de değişik devrimci yayın organlarında yayınlanan bu mektubu Özlem yoldaş Yunanistan’da iken kaleme almıştır.

Her daim güzelliğe kodlamış yüreğinize merhaba, Canım ailem;

Sizlerle görüştüğüm için selam-kelam işini kenara bırakıyorum. Daha çok paylaşmak istediğim konular buradaki yaşamım, geleceğe yönelik hayatımda nasıl gelişmeler olacaktır...

... Yaşamımı böyle idame ettirmem benim tercihim olsa da, yaşadığımız sömürü düzenin de pek de kaçınılabilir değil. Her şeyden önce bunu anlamanızı bekliyorum. Benim bu düşünceyi taşımam sırf bir inat ya da tesadüfi bir seçim değil, isteyerek ve zorluklarını da bilerek katıldığım bir mücadeledir.

Sizlere devrimci düşünceyi, devrimi yeterince anlatıp benimsetseydim, bu noktadaki kararlılığım nedenlerini daha iyi anlayacağınızı düşünüyordum. Bu noktadaki eksikliğimi bilinçsizliğime bağlıyorum. Sizlerle kavga etme yerine bu düşünceyi benimsetmek için çabalasaydım beni şimdi daha iyi anlayacaktınız. Genel doğrularıyla beni-bizi anladığınızı düşünüyorum ve haklılığımızı da biliyorsunuz.

Sizler en doğal insani duygularınızla, evladınızı koruma içgüdüsüyle hareket ediyorsunuz. Şunu da biliyorsunuz; bunları yaşayan binlerce aileden birisiniz. Ve binlerce evladınız var. Bu gözle baktığınızda daha iyi anlaşılacağımı biliyorum.

Sizlerden istediğim; yaşamlarını bu uğurda vermiş canların aileleriyle ve bedeni tutsak edilmiş arkadaşların aileleriyle en acı, en güzel günlerinizi paylaşarak birbirinizi sahiplenmeniz.

Burada bir dayı vardı, derdi ki; “Kurbanım gerçekleri söylüyorum.” Ben de gerçekleri yazıyorum.

Biliyorum diyeceksiniz ki; “Bugüne kadar kim gelip bizi sordu.” Evet bu konu da haklısınız, eksik kalındı bugüne kadar. Şimdi bu noktalarda geçmişin eksiklikleri giderilmeye çalışılıyor. Bu sürece katkı için sizlerin de onları sahiplenmesi gerekiyor.

Sınırın bu tarafında olmam sizi rahatlatıyor ama yaşadığımız toprakların sorunlarından, haksızlıklarından bağımsız, kayıtsız yaşamak, hiçbir şey yaşamamış gibi uzak durmak benim kabul edemediğim şeyler. Buraların göz boyamalarını, kişiliksizleştirme, yabancılaştırma çabalarını ve sadece para üzerinden şekillenen sahte bir yaşamı kabul edemem. Bu bir tarafı. Diğer yanı ise sizlerden, ülkemden uzak oluşum ve bu hasretin gittikçe ağırlaşması... Buradaki zorluklardan kaçtığımı düşünmeyin sakın. Yeterince sabrettim. Yeterince çabayı harcadığımı düşünüyorum. Değerlerime ters geliyor böylesi bir yaşam.

Yine diyeceksiniz ki; “Hayırsız evlat, bizi düşünseydi böyle yapmazdı.” Hayır! Tam tersi, sizleri düşündüğüm için kavgamda ısrar ediyorum. Ki; sizlerin daha güzel yarınlarda yaşamanız için ısrarım. Ben sizleri, halkımı ve kavgamı seviyorum. Hayırsız bir evlat değil de onur duyacağınız bir evladınız olduğunu unutmayın. Ben sizlerle, sizin gibi bir ailem olduğu için gurur duyuyorum.

“Bana dokunmayan yılan bin yaşasın” mantığından uzaklaşıp çevrenize daha geniş gözlerle baktığınız da, olayları daha iyi anlayacaksınız. Tabii sizi suçlamıyorum,

düzensizden bağımsız değil böyle şekillenmeniz. Sınıflı bir toplumda yaşıyoruz. Sizler yılanların yüzüyle zaman zaman karşılaştınız... Yarın yine yılanlarla karşılaşacaksınız. Bizimki gibi bir ülke de bu hep böyledir.

Benim için kaygılanacağınızı, üzüleceğinizi, belki daha ciddi sorunlara neden olabileceğimi biliyorum. Sizlerden yaşamınıza devam etmenizi isteyeceğim ama bunun kolay olmayacağını da biliyorum. Ben ...iken gösterdiğiniz olağanüstü metaneti şimdi de göstermenizi bekliyorum. Sizlerin binlerce evladınız, kardeşiniz var bu kavgada. Onlar canlarına susadıkları için değil, bizlerin daha güzel yarınlarda yaşaması için bu yola baş koydular. Onları kendi evlatlarınız gibi sahiplenmeniz, kapınızı açmanız, yarınların yaklaşması için destektir. İsteğim; onları bağrınıza basın. Onlarında size ihtiyaçları olacaktır.

Bu kavga, aynı zamanda benim kadın-insan olma kavgamdır. Kadın olarak toplumumuzda ikinci sınıf olarak ezilegeldik hep. Kadının özgürleşmesinin ancak sınıfların ortadan kalkıp sınıfsız-sömürsüz bir düzen kurulduğunda olacağına olan inancımınla yürüyüşüme devam ediyorum.

Canım annem ve babam;

Alacağınız bu mektup benimle ilgili olarak sizleri üzecek, özellikle anne sağlığının bu nedenden dolayı bozulması beni üzecek. Kaldı ki böyle olmasını istemiyorum. Senin güçlü olmanı istiyorum. Sen bu gücü ben ...iken gösterdin. Yine göstermelisin. Sizlere yakın olmak beni çok mutlu edecek.

Benim mazlum babam; bizlerin iyi yaşayabilmesi için hep çalıştın, didindin. Bütün zorlukları birlikte yaşadık, yaşamaya devam edeceğiz. Benim ısrarım biraz da bunun için. Sen de birey olarak gücünün farkında olmalısın. Bugüne kadar ezildin; emeğinin çarçur edildiğini, patronların rahatlığı için nasıl çalıştığını anlayarak sen de işçilerin, emekçilerin yanında yerini almalısın. Bugüne kadarki değerler, kazanımlar hep mücadele ile kazanılmıştır.

Ben her zaman güvendiğin kızın olarak, zorlukları alt edeceğime inanıyorum.

Canım kardeşlerim; bana kızacaksınız biliyorum. Birçok sorumluluğu üstlendiğinizi de biliyorum. Zor zamanlarda aileyi her açıdan destekleyen ve emek harcayan siz oldunuz. Sınıf mücadelesinin doğası gereği bunlar kaçınılmaz bizim ülkemizde. Beni anlayarak sizlerin de toplumsal düşünmenizi bekliyorum. Ben yaşamımı mücadeleye adadım ve isteyerek, severek yapıyorum.

“Ben geliyorum

Açlıktan ve tutsaklıktan

İçimde biriken çağlarla geliyorum.

Kulaklarımda cehennem gecelerinin uğultusu

Gözlerimde güneş

Gözlerimde her şeyi yeni baştan kurmanın tutkusunu”

Belki mektubum kısa olacak ama türkümüz uzun olacak... Mektubum elinize ulaştığında, ben sizlere daha yakın olacağım... Biraz zor olacak ama başaracağıma inanıyorum.

Sizleri çok seviyorum. İnsani değerlerinizi korumanızı ve yaşam mücadelenizde başarıya ulaşmanızı diliyorum. Bu yoldaki haklılığımı, ısrarımı anlayışla karşılamanızı bekliyorum.

Güzel yarınlarda görüşmek dileğiyle ve buna olan inancımınla hepimizi öpüyor, hasretle kucaklıyorum.

Kızınız.

**19 Aralık, Maraş, Roboski
Katliamlarının Hesabını
Sosyalist Halk Savaşıyla
SORACAĞIZ...**